

tabor

številka 10, oktober 2006, letnik LI
revija Zveze tabornikov Slovenije

INTERVJU: Mateja Justin - Sova

TABOR NA OBISKU: pri Kokrškem
rodu iz Kranja

TEMA MESECA: Domžalčani poskrbeli za odlično izvedbo ROT-a

Stric volk: od miru nazaj k naravi

Kolumna: smo taborniki ali skavti?!

Kazalo

IGRA 4

9 Faca

10 GG delavnica

12 SOS

13 Ko bom velik, bom ...

Razpisi 14

Bazovica 15

Pravni nasveti 16

Intervju 17

Tabor na obisku 20

22 Kosobrinovi pripravi

22 Kemija v taborništvo

23 Astronomija

24 Stran ZTS

Imeti vod GG 25

26 Rowerway

28 Tema meseca (ROT)

32 Kolumni

33 Od rodov

34 Plavajmo za mir

34 TOTeM

Stric volk 35

Križanka 36

Dotik 36

Kolo fon 36

Zadnja plat 37

Bine in Dane 38

Foto: Samo Vodopivec

Uvodnik

Mir

V zadnjih tednih je v taborniških vrstah spet aktualen mir. Mislim na plavanje v Piranskem zalivu, začenjajo pa se tudi aktivnosti v zvezi z letošnjo Lučko miru. S tovrstnimi akcijami se ne morem povsem identificirati, čeprav sem, kar se ideje tiče, popoln pristaš pacifizma. Ne pravim, da so »mirovne akcije« za taborništvo sporne ali neprimerne, vsaj do tistega trenutka ne, dokler nam kompas še kaže v pravo smer, dokler vemo, zakaj smo tu. Ne le da lahko »taborništvo zajadra v vode, kjer se pojavljajo pomembnejši in bolj prodorni igralci, politika, višji cilji in globalni interesi«, kot pravi stric volk, pri načrtovanju in izvedbi takih akcij včasih izgubimo kompas. Zato želim organizatorjem letošnje Lučke miru zvrhano mero premišljenosti, taktosti in sledenje načrtani smeri.

V kontekstu sporočila uvodnika ne morem spregledati domžalskih tabornikov. So odlični organizatorji letošnjega ROT-a. Ostali so v duhu večdesetletne tradicije ROT-a, odlično so vključili novosti, in kot podlaga vsemu temu – niso izgubili orientacije. Čvrsto so ostali v sedlu. Če bi bila izvedba različnih mirovni in humanitarnih akcij tako dobra in nedvoumna, kot je bil letošnji ROT, potem bi imel neprimerno manj težav z njihovo identifikacijo.

Aleš Cipot

Mirovna vzgoja se začne pri posamezniku in njegovi želji po ustvarjanju miru

To je bila ključna misel tabornikov, izvidžacev in izvidnikov iz Slovenije, Hrvaške, Srbije in Makedonije, ki so konec septembra v okviru projekta Darilo miru (Gifts for Peace) sodelovali na delavnici na temo Mirovna vzgoja. V skavtskem centru makedonske organizacije - Sojuz na Izvidnici na Makedonija - na Ohridu so udeleženci na delavnici spoznavali nekatere ključne vsebine, ki jih vključujemo v mirovno vzgojo. Nenasilna komunikacija, soočanje s stereotipi in predsodki, reševanje konfliktov, aktivno poslušanje, človekove pravice in druge teme so mladim razširile obzorje in jih vzpodbudile k načrtovanju in izvajanju aktivnosti v lastnem okolju, ki bodo prispevale k miru. Torej, bodite pozorni, izgradnja miru se začne "doma".

Pugy

Rok za novembrsko številko

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net ali Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Rok oddaje člankov za številko 11 je 23. oktober. Novembrska številka izide 10. novembra.

Uredništvo

RoverNet.eu - evropsko stičišče mladih

Foto: Puggy

Na Roverwayu v Firencah je Evropska skavtska regija predstavila RoverNet - nov medmrežni prostor za druženje med roverji po Evropi. Namen spletnega stičišča, ki je namenjeno mladim, starim od 16 do 22 let, je izmenjava informacij o priložnostih za sodelovanje mladih v evropskem prostoru. Glavne sestavine stičišča so: RoverSteps, RoverOpportunities and RoverEurope. Če si star med 16 in 22 let obišči www.rovernet.eu.

RoverNet.eu

Puggy

Lučka miru iz Betlehema 2006

Letos bo 10 let odkar ZTS tvorno organizira in sodeluje pri akciji Lučka miru iz Betlehema (LMB). Postani tudi TI delček drobnega plamenčka, ki bo v decembrskem času širil MIR med ljudi dobre volje.

Pridruži se odboru LMB pri ZTS in skupaj nam bo uspelo zanetiti velik plamen misli, ki nas bodo napolnjevale z radostjo in zadovoljstvom.

Vsi zainteresirani pišite na prozam@rutka.net.

Polona

Pikasti taborniki!

Tudi taborniki vsako leto pademo v pikasto evforijo. V času Pikenega festivala v Velenju taborniki Rodu jezerski zmaj iz Velenja organizirajo taborniški kotichek, kjer predstavljajo naš način življenja in se zabavajo z otroci. Taborniški kotichek je bil v času festivala zelo dobro obiskan in taborniki smo se predstavili v zelo dobri luči.

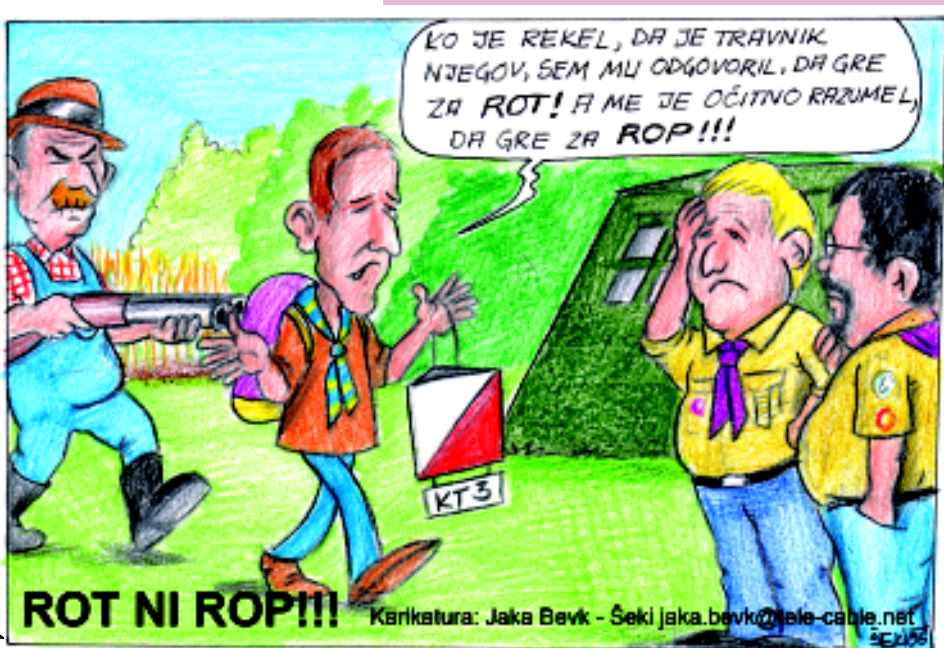
Pikasti pozdrav!

Pika SiNi

Enajstič z enajsto na ZOT!

Enajst let se je že obrnilo, ljudje, zadolženi za pripravo tekmovanja, in ekipe so se zamenjali. Mi, Rod XI. SNOUB, smo še vedno tu in tudi letos bomo: **26. in 27. januar 2007, okolica Maribora**. Za zdaj imejte v mislih le, da se vidimo in si nakočite čim več znanja ter koristnih izkušenj do mrzlega januarja. Lahko tudi kakšno skupaj zažingate, da boste na večernih KARAOKAH lažje pometli s konkurenco. Do taktar pa le namig: letake, ki vabijo na ZOT in vam ob priložnosti padejo v roke, je modro obdržati in prinesiti s seboj na tekmovanje ...

Nina Medved (Mjedved), Rod XI. SNOUB

HIMNA MČ

Taborniška

Pesem z akordi prispeval:
Klemen Kenda - Bubi

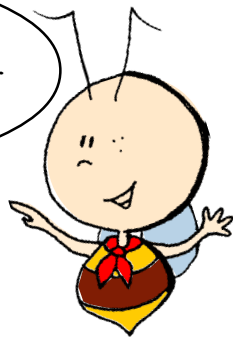
Meti

A E₇ A E₇ A
 Rad medvedek se smeji, brunda, brundada,
 A E₇ A E₇ A
 dela pa se ne boji, brunda, brundada.
 A₇ D E E₇ A
 Vse medvedka veseli, veseli, kar narava ga uči,
 A₇ D E E₇ A
 vse medvedka veseli, veseli, kar narava ga uči.

A E₇ A E₇ A
 Male pa čebelice zum-zum-zum-zum-zum
 A E₇ A E₇ A
 pridne so in delavne, zum-zum-zum-zum-zum.
 A₇ D E E₇ A
 Ko v naravo polete, polete, sončeca se vesele,
 A₇ D E E₇ A
 ko v naravo polete, polete, sončeca se vesele.

Pozdravljeni najmlajši! Že
vsi poznate himno medved-
kov in čebelic?

A E₇ A E₇ A
 Naša je družinica, zum-zum, brundada,
 A E₇ A E₇ A
 vedno vedrega duha, zum-zum, brundada.
 A₇ D E E₇ A
 Ko odrasli bomo mi, bomo mi, taborniki bomo vsi,
 A₇ D E E₇ A
 ko odrasli bomo mi, bomo mi, taborniki bomo vsi.

Igre

Katarina Smolej

Meti

"Vesel Smarti"

Pripomočki: barvasti bomboni (Smarties, Gu-gu ...) in pladenj.

Taborniki sedijo okoli pladnja, na katerem je 10 bombonov. Eden izmed igralcev zapusti prostor, ostali pa izberejo bombon, ki ga poimenujejo "vesel Smarti" (ali "vesel Gu-gu"). Ko se igralec vrne, začne počasi jesti bombone, enega po enega. Ko se dotakne izbranega bombona, ostali taborniki zavpijejo: "Vesel Smarti!" in igralec mora končati. Nato dodamo nove bombone in izberemo naslednjega igralca.

Veverica in lešnik

Pripomočki: kamen.

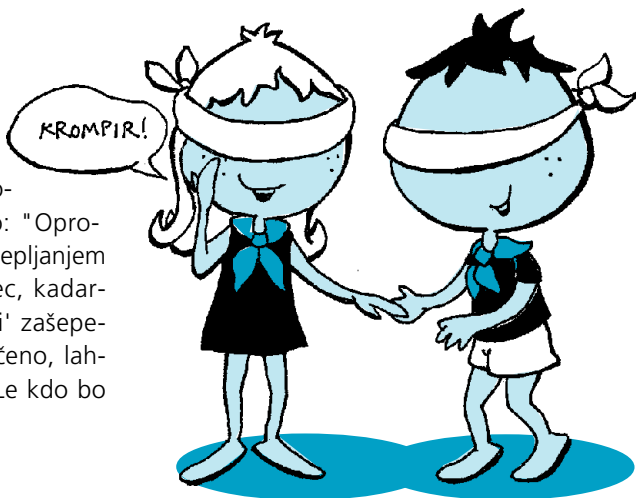
Taborniki so veverice, ki sedijo v krogu okoli lešnika (kamna). Vodnik vevericam določi številke 1, 2, 3, 1, 2, 3 in tako naprej (lahko tudi do 4 ali 5, odvisno od števila igralcev). Nato

pokliče številko in igralci s to številko morajo teči v smeri

urinega kazalca okoli kroga, vstopiti vanj skozi prostor, kjer so sedeli, in zgrabiti lešnik. Zmagovalec je tisti, ki se prvi dotakne lešnika.

Krompir

Taborniki se z zaprtimi očmi počasi sprehajajo po prostoru. Kadarkoli se dotaknejo drugega igralca, mu zašepetajo: "Oprosti," in nadaljujejo pot. Vodnik nato s trepljanjem po glavi določi enega igralca. Ta igralec, kadarkoli se koga dotakne, namesto 'oprosti' zašepeta: "Krompir." Tisti, ki mu je bilo to rečeno, lahko odpre oči in se usede na kraj sobe. Le kdo bo zadnji srečal izbranega igralca?

Simona Strgulc Krajšek
Nasta in Meti

Jesenski plodovi

Medvedki in čebelice iz voda Rutke so z vodnico Tino našli prostor za vodov kotiček. Odločili so se, da se bodo srečevali na sončnem prostorčku ob gozdnem robu, od koder je čudovit razgled. Poleg razgleda so na izbiro vplivale še odlične robidnice, ki jih je bilo vse polno na grmih v bližini. Že na prvem srečanju so se jih do sitega najedli. Katja se je sicer pritoževala, ker je bilo v njih vse polno pešk, ki po njeno sploh nimajo dobrega okusa. Vodnica Tina ji je povedala, da so to semena in da rastlina potrebuje okusne in sočne plodove ravno zaradi semen. Tina je vzela zrelo robidnico, jo zmečkala med prsti in drobna semena oprala v vodi, da so si jih lahko ogledali. Dogovorili so se, da jih bodo naslednjici posejali v zemljo v cvetličnem lončku in opazovali, če bo kaj zraslo.

"Zakaj imajo rastline semena skrita v plodovih?" je zanimalo Zalo. Tina je pojasnila: "S pomočjo plodov se semena raznesejo stran od rastline, na kateri so zrasle. Rastline se ne morejo premikati, lahko pa se razširjajo s pomočjo plodov, ki nosijo semena. Poglejmo naokrog in poiščimo čim več različnih plodov. Nato bomo ugotovili, kako pomagajo rastlini raznašati semena."

Medvedki in čebelice so odšli raziskovat. Nazaj so prinesli naslednje dele rastlin:

TRDOLESKA

Trdoleska ima rdeče plodove. Ko se odprejo, iz njih pogledajo oranžna semena. Ta privabijo ptice.

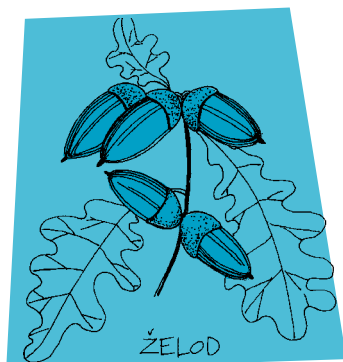
ŠIPEK

Šipkovi plodovi so živordeči in na grmu ostanejo tudi pozimi, ko ni več listov. Takrat se z njimi radi posladkajo ptice.

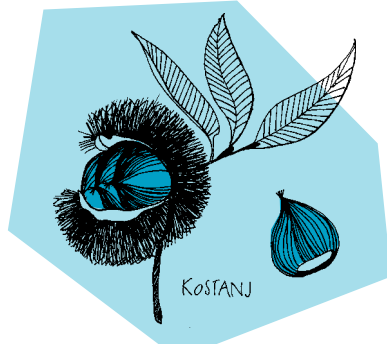
REPINČEVI KOŠKI

Repinčevi koški so polni kaveljcev. Ti se zataknejo v dlako ali na oblačilo tistih, ki se jih dotaknejo, in se tako sprehodijo stran od mesta, kjer so zrasi.

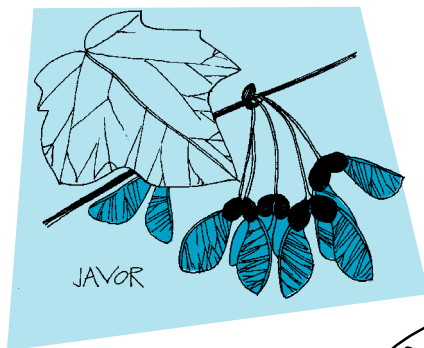
ŽELOD

Želod imajo še posebej radi veverice. Zbirajo ga kot zalogo za zimo in zakopavajo v tla. Žal pogosto pozabijo, kam so zakopale zaklad.

KOSTANJ

Plodovi kostanja se razvijejo v bodečih ježicah. Na zrele kostanje čakajo veverice, divje svinje, polhi ... in tudi mi.

JAVOR

Javorovi plodovi imajo krila. Ko zapiha veter, se zavrtijo in odletijo proti tlem.

Napake

Vod Bučke je odšel na prvi jesenski bivak. Joj, kar 15 stvari je narobe! Poišči jih!

Aleša

Rešitve: ura, luč, radio, koveček, narobe obrnjena šotorčka, pentlja namesto napenjalnega vozla, narobe obrnjen klin, čevlji z visoko peto, mini krilo, smuč, preproga, steklen vrč, smeti, zarezane v lubju, opaka okoli ognja.

Faca

Katja Mahne

Vilette Čibej

ANA RAIČIČ

Vedno nasmejana, vedno povsod prisotna. Takšna je naša najbolj aktivna in pridna GG-jka. Je ena od sedmih Rakovic (bodočega vodstva RJS). Svoje znanje, energijo in dobro voljo prenaša na vse ostale članice, na vodnico in na vse v svoji bližini. Ob glasbeni šoli in odbojki si vedno najde čas tudi za tabornike in upamo, da bo tako tudi ostalo. Ana, nepogrešljiva si!

Ime mi je ... **Ana**.

Pišem se ... **Raičič**.

V vodu me kličejo ... **Ana Banana**.

Stara sem ... **12 let**.

Prihajam iz rodu ... **Jadranskih stražarjev Izola**.

Tabornica sem že ... **od murenčkov, to je že 6 let**.

Vpisala sem se ... **ker sem si tako želela in me je vpisala mama**.

Moji hobiji so ... **zadnje čase predvsem odbojka, flavto sem malo zanemarila. Vedno pa rada preberem Harryja Potterja.**

Drugi pravijo, da sem ... **prijazna, nasmejana.**

Moj moto je ... **Taborniki so zakon!**
Najlepša stvar, ki se mi je zgodila pri tabornikih, je ... **poroka, lani na taborjenju.**

Ko se ponoči na taboru zbudim in sem lačna, pomislim na ... **Nu-tello!!! Njami.**

Pri tabornikih sem, ker mi je ... **FUL DOBRO!**

Ko bom velika bom ... **upam, da prevajalka.**

GG delavnica

Maja Strnad

Poletje se žal poslavlja! Pred nami so malo hladnejši jesenski meseci, v katerih lahko pričakujemo tudi kakšen deževen dan. Kot nalašč za deževne jesenske dni je sledeča ideja za krajšanje časa. Naredi lepo zapestnico zase ali pa za svojo simpatijo!

POTREBUJEMO:

- * škarje
- * 2 debelejši vrvici ali rafija
- * perlice različnih barv

PLOŠČATA ZAPESTNICA

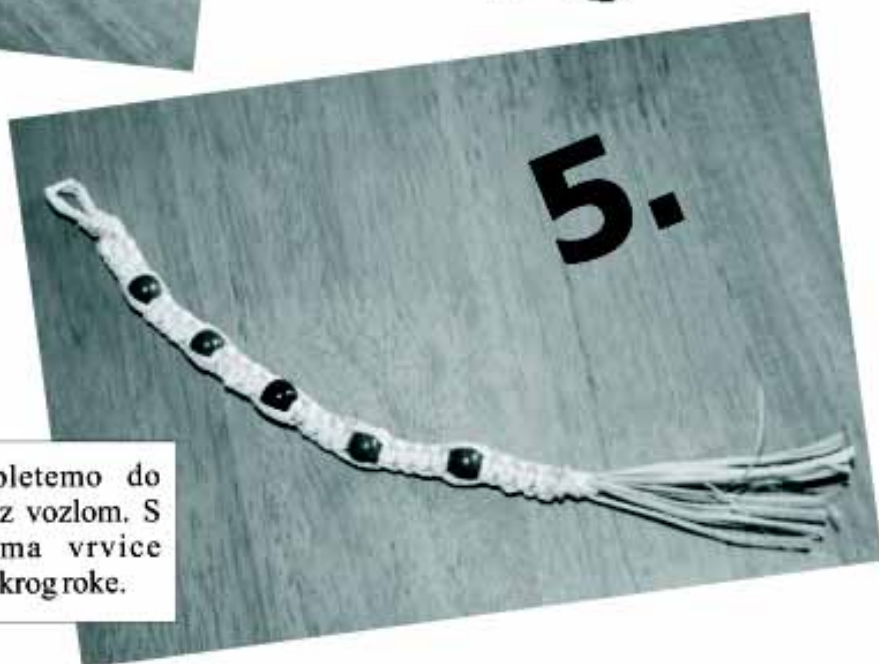
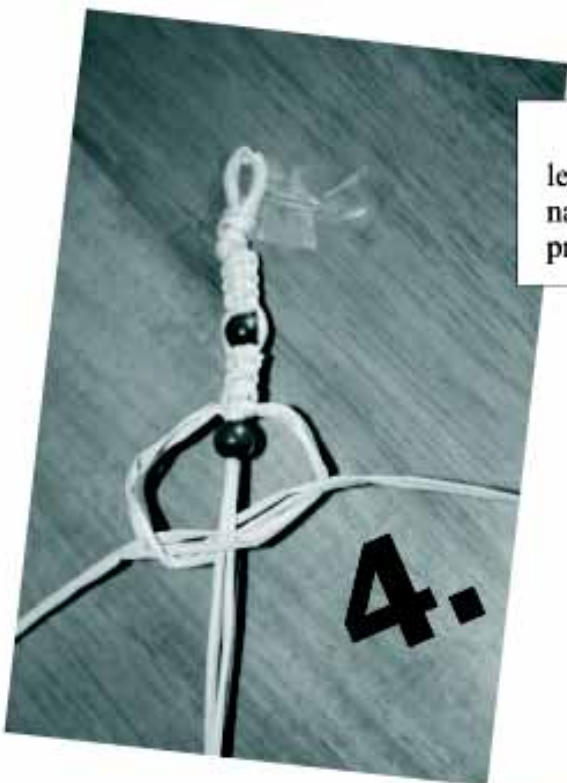
Preden začnemo z izdelavo ploščate zapestnice, se moramo prepričati, da imamo dovolj dolgi vrvici, da ne bo zapestnica prekratka. Barvo vrvic in perlic izberemo po želji.

Vrvici prepognemo na pol in na vrhu zavozlamo, tako da dobimo zanko.

Stranski vrvici vzamemo v roke in prepletati. Levo vrvico damo čez osnovo, dlevo in pod osnovo in skozi zanko konopce potegnemo ven. Sedaj začnemo z desno vrvico, položimo čez osnovo, nato levo vrvico položimo desno in pod osnovo ter skozi zanko potegnemo ven. Postopek nadaljujemo toliko časa, dokler ne dobimo želene dolžine zapestnice.

V zapestnico lahko tudi vpletemo razne lesene perle ali druge okraske, ki jih nanizamo na osnovo. Pletenje je enako kot prej.

Ko zapestnico spletemo do konca, jo zaključimo z vozlom. S preostalima koncema vrvice zapestnico zavežemo okrog roke.

začnemo
esno čez
ec rafije
ico, ki jo
žimo čez
emo ven.
dobimo

**Sedaj pa brž po
material in preizkusi svoje
ročne spretnosti!**

SOS

Sestri odgovarjata sotrpinom

Pozdravljeni sotrpini, prejeli sva vašo pošto! Pridno pišite in se beremo spet, pa na ponovno in zopet ...

V: Draga Kuhla in Kahla!

Najprej naj pohvalim vajino rubriko, ki je res ZAKON!!! Včasih je fino vedeti oz. prebrati, da imajo tudi drugi podobne probleme in ne samo jaz. Še nikoli pa v vajini rubriki nisem zasledila ničesar podobnega mojim problemom. V današnjih časih dajo toliko na svoj izgled in imidž. Vsi hočejo izstopati in biti nekaj posebnega. Zato zapravljajo kupe denarja za nove obleke in porabijo čisto preveč časa pred ogledalom. No, jaz nimam nobenega posebnega stila oblačenja in včasih se mi zdi, da se zdim ostalim dolgočasna in staromodna. Ne vem, kaj naj naredim. Po eni strani se mi ne da ubadati s takšnimi neumnostmi kot so: "Joj, kaj naj pa jutro oblečem?" Po drugi pa bi seveda rada bila taka kot ostali.

Ta Navadna

V: Hoj in help!

Star sem 13 let in imam veliko problemov, ampak vsi so nekako povezani z enim samim ogromnim. Zaljubljen sem v svojo učiteljico angleščine. Ne morem si pomagati, ampak ko sem v njeni bližini, ne morem normalno funkcionirati. Med urami angleščine sem čisto zmeden in celo uro buljim vanjo, tako da nič ne odnesem od ure. Zdi se mi, da so moji sošolci že postali malo pozorni na to in rajši si ne predstavljam, kaj bi bilo, če bi vsi izvedeli za to. Sploh pa, kaj, če za to izve ona?! Groza. Premišljeval sem že, da bi se prepisal na drugo šolo, ker enostavno ne vem, kaj naj naredim. Help!!!

Novakov Janez

O: Živ, ta navadna, ta staromodna O

Kaj lepšega, kaj boljšega in kaj redkejšega danes kot - ti! Kapo dol!!! Prvič, dobro opazuješ svojo okolico in vrstnike, drugič - zelo pomembno in še težje izvedljivo - ne pustiš, da oni ali okolje vplivajo nate. Kar je naravnost super, verjemi. V življenju pravzaprav izgled, obleke, frizura in avto niso najpomembnejše stvari, le da se danes zgolj še redki tega zavedajo. Sicer ni nič narobe s tem, da ima človek svoj stil, gre pač za način izražanja, komunikacije in oblikovanja samopodobe. Vseeno ti predlagava, da se s tem ne obremenjuješ preveč, če ti pač ni za hoditi po Zarah, Sportinah in Bennettonih današnjega vsakdana - toliko bolje zate in tvojo denarnico. Rajše si čestitaj, da se uspešno upiraš medijskemu in potrošniškemu toku, ki to družbo pelje proti dnu in predvsem proti še enemu povprečju. Danes ti svoboda izbire dopušča tudi to, da ni nič zapovedanega. Ostani zvesta svojim odločitvam in načinu razmišljanja - kajti po tem se ločijo ljudje od lutk. Daj jim vetra!

O: Zdravo, Janez!

Pravzaprav si res v nezavidljivi situaciji in tale učiteljica angleščine mora biti res nekaj posebnega. Vsekakor ena tistih zgodb, ki jih boš v jeseni svojega življenja lahko pripovedoval svojim vnukom. Malo za šalo, malo zares, vseeno sva mnenja, da gre samo za prehodno obdobje, konec koncev si v puberteti in je popolnoma normalno, da te privlači - ženske. Torej, z odločitvijo o menjavi šole bi na tvojem mestu še malo počakali. Prihaja zima, za njo pa pomlad in mogoče se bo že do takrat tvoje srce oziroma oko ogrelo za kakšno sošolko, ali pa vsaj prijateljico starejše sestre. Pri urah angleščine naj velja pravilo, da gledaš v učbenik oziroma na tablo, njo pa čim manj. Pa naj ti 45 minut vedno hitro mine. Država pesti zate.

Ko bom velik bom ... orientacist

(predstavitev taborniških "poklicev")

SINI

Jaz sem orientacist! Kaj se to ne sliši odlično? Vedno sem si želel, da bi lahko to rekel tudi zase. Da bi bil na tem področju malce bolj podkovan, si najbolj zaželim na kakšnem taborniškem tekmovanju. Recimo, na lanskem ZNOT-u sem sredi noči neke v goščavi že čisto obupal. Kontrolne točke enostavno ni bilo tam, kjer sem jo iskal. Pa priteče v polnem "šprintu" mimo mene prijatelj Jure iz Rašiškega rodu (je orientacist in trenira orientacijski tek), se mi nasmehne in brez problema najde kontrolno točko, ki je bila le dobrih 30 metrov oddaljena od mene. Jure je pač car. Kdor zna, pač zna. Seveda jaz tega ne obvladam in verjetno nikoli ne bom. Pač ni vsak za vse. Kajne?

PLUSI in MINUSI!

+ (plus)

Na ROT-u se prideš na bivak spočit in lahko pecaš tabornice, namesto da bi šel spat.

Dobro znaš prenašati koncentracijo pod stresom in sprejemati hitre odločitve.

Naučiš se natančnosti in mirne roke.

Obvladaš eno temeljnih taborniških veščin; lahko pomagaš na vodovih sestankih - vodniki vedno rabijo specialiste.

Lahko pomagaš organizirati kakšno pomembno taborniško tekmo in si tam, recimo, traser.

Lahko se začneš ukvarjati z orientacijskim tekom (šport), kjer imaš kot tabornik zelo dobre možnosti, da postaneš eden najboljših tekmovalcev (v mladinskih kategorijah so državni prvaki večinoma orientalisti, ki so tudi taborniki).

Skoraj vedno "nažgeš" ekipo skavtov

- (minus)

Lahko se vseeno izgubiš in so potem kritke.

Vsi čakajo nate, da bi jih vodil.

Obvladati moraš matematiko.

Organizirati moraš razne rodove orientacije. Vedno te pošljejo postavljat kontrole v gozd, kar pomeni, da moraš prej vstajati. Po tekmovanjih moraš kontrole še pobrati, ko so vsi ostali že lepo na toplem.

Če slabo trasiraš, se vsi, ki pridejo opolnoči na bivak, zdirajo nate in tudi osebje ter organizatorji niso preveč zadovoljni.

Če postaneš orientacist-športnik, počasi rabiš kompas za na palec, svoj lastni SI čip, kopačke z žeblički in orientacijski dres.

Lahko postaneš odvisen od orientacije in narave- ne vidiš je več takšne, kot je, ampak se ti po hribih rišejo plastnice in kar vidiš, kako bi določen del terena narisal v skico poti.

Znanje orientiranja v naravi, s karto ali brez nje, je eno izmed klasičnih taborniških znanj. Poleg klasičnega orientiranja s kompasom pa se na tečaju orientacije in topografije naučite tudi vseh ostalih spretnosti orientiranja in gibanja v naravi, risanja vseh možnih skic, poznavanja topografskih znakov, reliefa, izohips, azimuta in še mnogo ostalih znanj. Seveda je tam še dobra družba, novi prijatelji in zabava.

Potrebuješ izziv in si željan novega znanja?

Če je odgovor na zgornje vprašanje pritrdilen, potem si izvrsten kandidat za udeleženca tečaja orientacije in topografije, ki ga vsako leto (pozoren bodi na razpis) organizirajo specialisti pod okriljem ZTS.

Razpisi

Vodniški tečaj

Za vse, ki poleti niste imeli časa iti na vodniški tečaj, in za vse tiste, ki ste takrat zamudili, je sedaj priložnost - vodniški tečaj v času jesenskih počitnic, od 27. 10. do 5. 11., na Skomarju, ki ga organizira Celjsko Zasavsko območje.

Cena: 30.000,00 SIT. Všeta je prehrana, namestitve, stroški organizacije tečaja in stroški predavateljev.

Prijave pošljite najkasneje do petka, 20. 10. 2006, na naslov: Emil Mumel, Cesta na Roglo 11e, 3214 Zreče; lahko kar na elektronski naslov: emil.mumel@guest.arnes.si; po telefonu pa pozno zvečer na: 03/57-61-077 ali 041/551-857.

Pričetek tečaja je v petek, 27. 10. 2006, ob 18. uri na Skomarju, zaključimo pa naslednjo nedeljo, 05.11. 2006, ob 14. uri, po podelitvi potrdil o opravljenem tečaju. Za tiste, ki imate obveznosti 1. novembra, bomo program priredili tako, da ne boste nič zamudili, če boste ta dan odšli domov. Tečaj bomo zaključili v enem delu in vas kasneje ne bomo prikrajšali za še en vikend.

Tečajniki naj imajo s seboj poleg osebne opreme za bivanje v šoli še copate za v šoli, spalno vrečo, škarje, lepilo, pisalni pribor, geometrijsko orodje, kompas. Tečaj bo ločen za MČ in GG vodnike, kvalitetno pripravljen, vodili ga bodo izkušeni mentorji in predavatelji.

Za vse, ki so že vodniki MČ in bi radi postali tudi vodniki GG, bo usposabljanje za vodnike GG od 2. do 5. novembra.

Vsa nadaljnja navodila dobite prijavljeni naslednji teden po roku prijave.

Emil Mumel, načelnik območja

p.s. Pridite in spet se bomo imeli fino. Prijavite svoje tečajnike in ne bo jim žal. Vam tudi ne, saj bomo vzgojili dobre vodnike.

Razpis za zasedbo prostih terminov v Gozdni šoli ZTS in tabornih prostorov v Laškem Rovtu

1. Gozdna šola

Pozivamo vse zainteresirane uporabnike za oddajo rezervacij za bivanje v Gozdni šoli ZTS v Bohinju v letu 2006-2007.

Zbiranje prijav traja do 10. novembra 2006 oziroma do zasedbe kapacitet. Pri prijavi do navedenega roka se bo upošteval naslednji prioriteten vrstni red: 1. tečaji ZTS, 2. vodniški tečaji OO ZTS, 3. vodniški tečaji rodov in ZTO, 4. taborjenja rodov, 5. taborjenja drugih, pri kasnejših prijavih pa časovno zaporedje.

Kapaciteta tabornega prostora je 96 ležišč v šotorih in 51 v hiši. Minimalno število udeležencev bivanja v Gozdni šoli je 20.

2. Taborna prostora v Laškem Rovtu

ZTS ima v Laškem rovtu v Bohinju dva taborna prostora, na katerih lahko rodovi organizirajo letna taborjenja. Na zgornjem prostoru lahko tabori okoli 60, na spodnjem pa 80 oseb. V opremi tabornih prostorov so vodovodna napeljava (voda iz javnega vodovoda), provizorični umivalnici in kemični WC-ji. Zagotovljen je tudi odvoz smeti.

Rodovi, ki bodo taborili na teh dveh tabornih prostorih, bodo morali organizirati taborjenje v skladu s predpisi za bivanje v Triglavskem narodnem parku.

Rodovi in zainteresirane skupine naj pošljejo na sedež ZTS prijavo, v kateri naj navedejo želeni termin taborjenja in predvideno število udeležencev.

Zbiranje prijav traja prav tako do 10. novembra 2006 oziroma do zasedbe kapacitet.

3. Cene in pogoji

Cene in drugi pogoji so določeni v ceniku, ki ga sprejme IO ZTS. ZTS si pridržuje pravico do popravka cen med letom, in sicer glede na gibanje cen izdelkov in storitev na slovenskem trgu.

BAZOVICA ... Kraj, ki združuje!

Da bi lažje razumeli, zakaj je Bazovica tako pomembna, si preberite naslednje vrstice. Krajši skok v zgodovino, bi lahko rekli.

Spomenik na bazoviški gmajni stoji že od leta 1945, a je za marsikoga še vedno kamen spotike. Slovenci so ga postavili takoj po osamosvojitvi, da obeležijo prostor, kjer so fašisti 6. septembra 1930 kot izdajalce v hrbet ustrelili Ferda Bidovca, Frana Marušiča, Zvonimira Miloša in Alojza Valenčiča. Omenjeni fantje so se leta 1927, ko je Mussolini v Italiji uvedel odkrito diktaturo, povezali v tajno organizacijo TIGR, da se postavijo proti terorju režima in njihovem načrtu: izbrisati slovensko prisotnost v julijski krajini. Z različnimi akcijami in atentati v naslednjih letih so opozorili nase. Leta 1930 pa je tajna policija prišla gibanju na sled. Vršile so se aretacije, zaporne kazni in tudi štiri obsodbe na smrt. A kljub pretresu, ki so ga povzročili strelji pri Bazovici, je grožnja izzzvenela v prazno. V naslednjem desetletju se je upor nadaljeval in v obdobju druge svetovne vojne razrasel v odporiško gibanje pod okriljem Osvobodilne fronte.

"In kaj imamo pri tem taborniki?" se sprašujete. Taborniki rodu Modri val iz Trsta aktivno sodelujejo pri proslavi v spomin bazoviškim junakom že vrsto let. Proslava ima za mnoge velik pomen. Proslavo vsako leto obišče na stotine ljudi z obeh strani meje in pomembno vlogo odigramo taborniki. A poleg vsakoletnih častnih straž ob spomeniku, so taborniki iz Trsta želeli še več. Želeli

Že ob vhodu v spominski park bazoviških junakov, te pričakajo naslednje besede: "Dospel si! V znak spoštovanja sprehodi se v tišini in zazri se v preteklost za boljšo bodočnost."

so dodati nekaj čisto taborniškega. In od leta 2000 dalje je večer pred glavno proslavo v gmajni taborni ogenj. Ta ogenj je res nekaj posebnega. Zbere se veliko število tabornikov iz vse Slovenije, stari taborniki, domačini, zamejski skavti in mnogi drugi. Zelo težko najdem primerne besede, kako bi opisal dogajanje ob ognju. Zato sem si sposodil naslednje besede Živke Perisch - Podlasice, članice rodu Modri val iz Trsta:

"Koncept ognja je bil vedno povsem jasen. S pesmijo in brano pisano besedo obuditi spomin na tiste dni, na partizansko gibanje, ki je nastalo iz upora, ter jih povezati s sedanjostjo. Naš ogenj je taborniški ogenj, ob katerem je partizanska pesem del programa. Nikakor pa ne

sme postati program, ker taborniška organizacija je organizacija, ki prevzema ideale NOB-ja, ni pa mladinska sekcija borcev in partizanskih zborov. Taborniška organizacija je organizacija z jasnim pogledom na preteklost, a stopa po svoji poti v prihodnost."

Bazovica nas tako vse združuje. Slovence z ene in druge strani meje. Po uradnem delu večernega ognja se prične druženje ob kitari in pesmi še dolgo v noč. Tudi letos ni bilo prav nič drugače. Zabava, kitara, smeh in odlična družba pričarajo nepozabno noč, ki ti da razlog, da se drugo leto ponovno vrneš v Bazovico. Taborniki rodu Modri val iz Trsta si za vsakoletno organizacijo te akcije zaslužijo vse pohvale in čestitke.

Se vidimo drugo leto, prijatelji!

Uporabni pravni nasveti

Darko Jenko

Finančno računovodsko poslovanje društev

V prejšnji številki Tabora sem predstavil novosti, ki jih prinaša sedanji Zakon o društvih. S tokratnim prispevkom pa želim, v povezavi z Zakonom o društvih, opozoriti na finančno računovodske pasti pri vodenju društvene, to je rodove blagajne (v nadaljevanju bom uporabljal samo izraz društvo).

Društvo lahko vodi knjigovodske evidence na tri različne načine in sicer:

- (1) poenostavljeno enostavno knjigovodstvo,
- (2) enostavno knjigovodstvo in
- (3) dvostavno knjigovodstvo.

Poenostavljeno enostavno knjigovodstvo lahko društvo uporablja v primeru, kadar so njegovi prihodki iz prejšnjega obračunskega obdobja znašali manj kot 2 miliona tolarjev. V tem primeru društvo vodi le knjigo prejemkov ali izdatkov (blagajniški dnevnik).

Enostavno knjigovodstvo društvo uporablja v primeru, kadar zadosti dvema od treh v zakonu predvidenih kriterijev:

- (1) povprečno število redno zaposlenih v preteklem poslovnem letu ne presega dveh (2),
- (2) letni prihodki preteklega obračunskega obdobja ne presegajo 5 milijonov tolarjev,
- (3) povprečna vrednost aktive na začetku leta ne presega 10 milijonov tolarjev.

Pri enostavnem knjigovodstvu društvo vodi knjigo prihodkov in odhodkov, knjigo terjatev in obveznosti ter knjigo osnovnih sredstev.

V primeru, ko mora društvo voditi *dvostavno knjigovodstvo* pa mora imeti naslednje evidence in listine: temeljno poslovno knjigo, pomožne poslovne knjige (blagajniški dnevnik, analitične evidence kupcev in dobaviteljev), register osnovnih sredstev, izpiske stanja na bančnih računih, kontni načrt. Slovenski inštitut za revizijo je dne 11. 1. 2006 sprejel kontni okvir za društva in invalidske organizacije, ki te-

melji na slovenskem računovodskem standardu 33.

Novost, ki jo prinaša Zakon o društvih je tudi ta, da je sedaj treba letno poročilo o poslovanju (bilanca stanja in izkaz poslovnega izida) predložiti na AJPES do 31. marca za preteklo leto (doslej do konca februarja) **in to ne glede na to, kakšno vrsto knjigovodstva vodi društvo.**

Zakon o društvih opredeljuje možne vire financiranja društva, kot so npr. članarina, darila in volila, prispevki donatorjev in sponzorjev, javna sredstva, materialne pravice in drugi viri. Za društvo je verjetno zelo pomemben vir članarina, ki jo njegovi člani plačajo običajno enkrat letno. Društvo lahko določi tudi t.i. pristopnino, ki se plača samo ob vstopu v društvo (npr. več milijonov ob vstopu v kakšen elitni golf klub). Članarina daje članom možnost enakopravnega odločanja in sodelovanja pri upravljanju društva. Članarine so neobdavčen prihodek društva. V primeru, da društvo članom (za plačano članarino) nudi tudi določene storitve, pa z davčnega vidika ne gre več za članarino, temveč za plačevanje storitev, kar je naročeno delo, ki se opravlja proti plačilu. V primeru, da bi davčna kontrola to ob pregledu poslovanja društva opazila, lahko društvu odredi plačilo davkov na celotni znesek vplačanih članarin (davčni organ lahko opravlja kontrolo poslovanja za pet let nazaj!).

Donacija je dajanje sredstev brez morebitnega povračila, za razliko od sponzoriranja, kjer sponzor pričakuje proti storitev (običajno je to reklamiranje - oglaševanje sponzorjeve dejavnosti). Sponzor lahko prispeva sredstva v denarni obliki, teh-

nični pomoči ali materialu. Sponzor v bistvu plačuje oglaševalsko storitev, zato mora prejemnik plačati 20 % DDV na vrednost prejetih sponzorskih sredstev. Navadno se ob dogovoru o sponzorstvu sklene tudi ustrezna pogodba.

Vsako društvo, ki je registrirano kot pravna oseba, mora na podlagi Zakona o plačilnem prometu poslovati preko poslovnega računa. Vse pravne osebe, torej tudi društva, morajo pri gotovinskem poslovanju upoštevati omejitve plačevanja z gotovino oz. blagajniški maksimum. Višino blagajniškega maksimuma določi organ društva v razponu od 10.000 do 500.000 tolarjev. Gotovino v blagajni, tj. blagajniški maksimum, si zagotovimo s posebnim dvigom iz računa. Imetnik poslovnega računa lahko plačuje z gotovino:

- (1) blago in storitve drugim pravnim osebam, če posamično plačilo ne presega 100.000 tolarjev,
- (2) takse diplomatskim in konzularnim predstavništvom,
- (3) odkupuje tuj denar, potovalne in bančne čeke, kreditna pisma,
- (4) fizičnim osebam, kadar jim plačila (v skladu z davčno odredbo) ni treba nakazovati na njihove račune (npr. plačilo kmetijskih pridelkov kmetom).

Specifično poglavje so potni nalogi in vodenje stroškov potovanj in prenočevanj. Davčni inšpektorji zelo radi preverjajo upravičenost izplačil kilometrin in dnevnic bodisi za zaposlene bodisi prostovoljne člane društva. O tej problematiki pa morda nekaj več naslednjič.

Daša Lamut

arhiv Mateje Justin - Sove

INTERVJU

Mateja Justin - SOVA

Mateja Justin - Sova predstavlja prvi stik rodov in posameznikov s pisarno Zveze tabornikov Slovenije: izpolnjuje vaše želje, ureja poročila, ki jih pošljejo rodovi, izdaja članske izkaznice, daje informacije, posreduje podatke, plačuje in izdaja račune.

Poleg tega se oglašča še na telefone, odpisuje na elektronsko pošto, prodaja kroje in še bi se kaj našlo. Je mlada mamica dveh otrok in strastna tabornica - 24 ur na dan.

Koliko časa si tabornica in v katerem rodu si?

Tabornica sem od petega leta in sem iz Rodu Bičkova skala v Ljubljani. Ko sem bila stara pet let, sem šla na prvo taborjenje in imela sem se "ful fajn". Ves čas sem ostala v tem rodu. Bila sem vodnica, načelnica. Šla sem torej po vseh klasičnih poteh. Nekaj časa sem bila zelo aktivna, potem pa sem se zaposlila in si ustvarila družino, tako da je šlo to na druge ravni.

Si še aktivna tabornica?

Nisem več aktivna, taborništvo je zame sedaj družinska dejavnost. Z mojim rodom pa sem povezana le še tako, da imamo družinski tabor na Kolpi za stare tabornike, za razne klubovce in tiste, ki ne grejo na redno izmeno. Med letom je to bolj stvar piknikov in raznih družinskih izletov. Se pa še redno dobivamo z našim klubom "Bouh" in z našim vodnikom Marjanom. Upam pa, da bo prišel čas, ko bom še kaj delala. Z rojstvom prvega otroka sem dala taborništvo na stran. Vmes sem še delala na zletu v Tolminu, potem pa je prišel drugi otrok in spet sem opustila delo za nekaj časa.

"Nikoli si nisem mislila, da bom ostala toliko časa v "pisarni"."

Kdaj in kako si prišla v "pisarno"?

V pisarno sem prišla precej slučajno, bila sem absolventka pred diplomo in sem imela malo študentske krize. Zveza je bila že nekaj časa brez

Sova s sinom Martinom in hčerko Ajdo lani na morju.

tajnice, zato je bil objavljen razpis. Prav takrat sem se hotela osamosvojiti, zato sem poskusila in se prijavila. Bilo nas je kar nekaj in na koncu so izbrali dve. Tista, ki je bila prva v igri, je sprejela službo drugje in tako sem jo dobila jaz. Slučajno in nenačrtno. In zdaj sem v pisarni deset let. Nikoli si nisem mislila, da bom ostala toliko časa.

Si kaj razmišljala o morebitni zamenjavi službe?

Vsak razmišlja, da bi počel v življenju še kaj drugega. Da ne bi bil v življenju samo v eni službi, ker služba postane rutina. Nimam pa časa tega resno premlevati, ker mi služba in družina pobereta ves čas. Seveda upam, da se bo pojavila kakšna priložnost za drugo službo. Saj ne, da mi je tukaj hudo, vendar je treba tudi naprej. Vsem tabornikom pa ob tem polagam na srce: najprej diplomirajte, šele potem začnite kje delati. Ko enkrat začneš hoditi v službo, se ti ne ljubi več študirati. Meni je zelo žal za to.

S kom pa imaš v pisarni največ stika?

Z načelniki rodov in s tistimi iz rodov, ki so zadolženi za to, da po-

kličejo v pisarno, pa tudi z območnimi načelniki in člani IO ter vodi raznih akcij. Poleti imam največ stikov z otroci in starši, ki pridejo po kroje. Iz Ljubljane pridejo otroci kar sami po kroje, iz bolj oddaljenih krajev pa pridejo načelniki in kupijo večje količine.

Kdaj imaš največ dela?

Zame je največja gneča poleti, ker si med letom lahko razporedim delo drugače. Junija in julija vsi kupujejo, poleg tega je treba kaj pripraviti še za razne tečaje. Na dopust hodim zadnja dva tedna v avgustu, takrat je mir. Pa v juliju na naš družinski tabor, čeprav je takrat velika gneča in me delo zmeraj počaka. Vendar pa ne bi bila prava tabornica, če ne bi šla na tabor!

"Pravica vseh je, da so kdaj jezni zaradi dela v pisarni. Tudi mi kritiziramo delo za okenčkom v banki, če moramo čakati pet minut in ne vemo, kaj se dejansko dogaja."

Jemlješ kritike pisarne osebno?

Pisarne ne kritizirajo vsi. Tisti, ki so tukaj pomagali in dobro poznajo delo v njej, ponavadi ne kritizirajo. Tisti pa, ki kritizirajo, imajo verjetno pripombe, ker se jim v tistem trenutku ni uresničila želja, mogoče se jim je večkrat zgodilo, da so morali na kakšno stvar počakati. Njihova pravica je, da so jezni. Tudi mi kritiziramo delo za okenčkom v banki, če moramo čakati pet minut in ne vemo, kaj se dejansko dogaja. Na začetku, ko sem začela delati v pisarni, me je veliko stvari prizadelo. Slišiš marsikaj grdega, tudi krivičnega. Sedaj pa mislim, da je v marsikateri službi tako, da slišiš kritike od tistih ljudi, ki ne poznajo tvojega dela. Mislim, da se trudimo in dobro delamo. Res pa je, da različni ljudje pričakujejo različne stvari. Se pa moramo temu nekako prilagajati. Enako je z rodovi - vidijo samo delček tega, kar se dogaja. Vedo samo za tisto, kar oni od nas potrebujejo, za vse ostalo, kar še počnemo, pa ne.

"Če me kdo nadere, se mi zdi osnovno, da sem vseeno prijazna z njim. Ne samo, ker sem tajnica, ampak ker sem konec koncev tudi tabornica!"

Člani so torej tečni ...

Niso! No, nekateri tudi so, normalno. Drugi pa so zelo prijazni, potrpežljivi in razumevajoči. Če si ti z ljudmi prijazen, so tudi oni prijazni s tabo in jaz se tega zelo držim. Če me

kdo nadere, se mi zdi osnovno, da sem vseeno prijazna z njim. Ne samo, ker sem tajnica, ampak ker sem konec koncev tudi tabornica.

Ti telefon kdaj zazvoni tudi v izvenslužbenem času?

Ne velikokrat. Na mobitel me proti večeru kličejo ljudje, ki jih bolje poznam in ne člani. Na začetku, ko smo dobili mobitele, so veliko klicali, zdaj pa ne več. Zaenkrat me ne kličejo pogosto in me zato ne moti. Odkar so uradne ure in elektronska pošta, se vse tudi hitreje uredi. Ob tej priložnosti bi povedala še, da v primeru, da komu ne odgovorim takoj na elektronsko pošto, je to zgolj zato, ker jih dobim ogromno. Včasih odgovorim šele čez kakšen teden, ker moram, preden odgovorim, še kaj urediti. Opravičujem se, če včasih traja cel teden, vendar ne gre hitreje.

V čem je po tvojem mnenju

"Večina ljudi v mojem življenju me kliče Sova."

čar taborništva?

Vse življenje sem tabornica, to je moj način življenja, vedno je tudi bil. Vsi moji najboljši prijatelji so taborniki, tudi moj mož je tabornik. Večina ljudi v mojem življenju me kliče Sova. Taborništvo je zame najboljša družba, najboljša šola, najboljša vzgoja, najboljšo dogodivščino. Ogromno sem se naučila in mislim, da se je vsak, ki je s srcem tabornik, pripravljen kaj naučiti in veliko odnesti. To, da sem dobila službo v pisarni, mi je zelo všeč, pa čeprav s temi lepimi platmi taborništva ni zelo povezano. Lepo je, da sem na tak način ostala v tej organizaciji. Všeč mi je, da z ostalimi zapo-

slenimi med seboj komuniciramo tako kot verjetno v redko kateri službi, to je bolj direktno in prijateljsko. Kljub temu, da so moji sodelavci, jih poznam tudi z drugega vidika. Občasno se skupaj odpravimo tudi na "sindikalni izlet" in se imamo vedno zelo lepo.

Boš svoja otroka vpisala k tabornikom?

Moj osemletni sin Martin je že zadovoljni tabornik in to mi je zelo všeč. Letos je bil tudi prvič sam na taborjenju, je pa pri Rodu močvirski tulipani v Ljubljani. Ko bo Ajda dovolj stara, bom seveda vpisala še njo.

Kaj še počneš v prostem času?

Veliko sem z družino. V prostem času se družimo s prijatelji, gremo na izlete, čimveč v naravo, če se le da. Privoščim si tudi jogo ali grem na kakšno predstavo ali koncert.

Kaj najraje kuhaš?

Zelenjavo. Kakšne polivke za testenine in zelenjavne stvari. Pa sladice.

Se ti je kakšna taborniška dogodivščina v teh letih še posebej vtisnila v spomin?

Še zmeraj se rada spominjam pohodnih taborov. To je bilo v 6., 7. in 8. razredu, pa tudi kasneje v srednji šoli. Ko smo bili v 7. razredu, sta nas naša vodnica in vodnik še enega fantovskega voda peljala na pohod od Rakeka do tabora na Kolpi. Šli smo mimo Cerkniškega jezera čez Kočevske gozdove in smo doživeli marsikaj. Tudi žabe smo lovili. Skratka, nepozaben dogodek. Kasneje, v srednji šoli, smo šli čez Istro. To so bili pohodni tabori za več dni. Pa od Plitvičkih jezer do morja čez Velebit ... Vse to mi je ostalo v srcu. No, seveda je bilo tudi kasneje veliko lepih stvari, še posebno inštruktorski tečaji in zleti.

Z možem Alešem na ALT-u, leta 1998

Tabor na obisku

Kokrški rod Kranj

Zgodovina rodu se začne leta 1956, ko je bila ustanovljena četa Zlato klasje, ki je delovala kot del rodu Stražnih ognjev. Po desetih letih so se osamosvojili in ustanovili Kokrški rod, ki je ime prevzel po partizanskem odredu, ki je deloval v okolici Kranja. Člani rodu prihajajo iz Kranja, Naklega, Dupelj, Kokrice in Preddvora.

Ker se z večjim številom udeležencev da bolje izpeljati program, redno sodelujejo z ostalimi kranjskimi rodovi. Lanskoletno sezono so zaključili z rodom Staneta Žagarja mlajšega in rodom Zelenega Jošta v Žagi ob Kolpi, letos pa so se s Stražnimi ognji in rodom Zelenega Jošta odpravili kar na morje v Labin.

Proga preživetja

Da okolje na taborjenju ni vedno isto, taborni prostor vsako leto zamenjajo. Taborniške sezone so uspešno zaključili s taborjenji v Tolminu, v Radencih ob Kolpi, Šmihelu, Marindolu in Gribljah.

Krsta

Posebnost rodu je, da izumljajo svoje športe, v katerih se redno urijo na vsaki večji akciji. Tako sta se uveljavila "sumo z gumo" in "vršujem". Pri prvem športu gre predvsem za zaletavanje dveh tabornikov, ki imata okoli pasu napihnjene zračnice. Zmaga tisti, ki je prvi izrinen in začrtanega ringa. Bistvo drugega športa je podajanje dveh frizbijev naenkrat. V le-tem so izpeljali tudi pravi turnir.

Starešina

Pogovor z Mihom Rogljem, starešino rodu

V zadnjem času se je število članov PP kluba povečalo. Kakšno bo delo s PP-ji? Kako jih boste motivirali za nadaljnje delo v rodu?

Novi PP-ji so v bistvu stari taborniki, ki so ponovno postali aktivni, saj prej zaradi različnih dejavnikov niso imeli časa. Vsi so zelo zagnani in motivirani za tabor-

40. obletnica rodu in 50. obletnica delovanja čete

arhiv KR

Maja Strnad

niška tekmovanja, zato bo delo temeljilo predvsem na učenju in pripravi na tekmovanja.

Rod ima kar veliko območje delovanja. Ali zaradi tega prihaja do kakšnih problemov pri vodenju?

V večini imamo vodnike-domačine, ki prevzamejo vode v svoji okolici. Do problema pride, če je neke preveč otrok in premalo vodnikov. Zgodilo se je že, da je imel en vodnik kar tri vode, saj drugače ni šlo. Če za nek kraj ni vodnika oziroma nekoga, ki bi se bil pripravljen tja voziti, tam ne delamo propagande.

Kakšni so načrti za prihajajočo taborniško sezono?

Za letošnje leto imamo načrt izobraziti PP-je in vodstvo, saj trenutno nimamo primerno izobraženega kadra. Pridobitev novih članov nam ni prioriteta, saj zaenkrat nima ljudi, ki bi lahko opravljali funkcijo vodnika. Število naših članov je zadovoljivo, zato večje propagande niti ne bomo delali. Tisti PP-ji, ki so prišli nazaj, bodo usmerjeni v vodniške tirnice, tako da bodo lahko drugo leto prevzeli vodništvo novih vodov. Po dveh taborjenjih z drugimi kranjskimi rodovi bomo letošnjo sezono zaključili sami.

Zimovanje v sodelovanju s RSŽ-ml

Udeležba na Zletu v Tolminu

Število članov po starostnih skupinah:

MČ	45
GG	20
PP	15
GRČE + RR	4
SKUPAJ	84

Tudi taborjenje v blatu in dežju so izpeljali

Starešina v vlogi animatorja

KOSOBRIKOV PRIPRAVKI

Kosobrik

Naredimo si kosilo iz narave

Trpotčeva juha

Potrebujemo: 3 žlice belega olja, 1 čebulo, 3 skodelice drobno narezanih mladih listov širokolistnega trpotca, iz sredine venčnih listov potrgamo mlade liste, 2 krompirja, sol, poper in strt česen.

Sesekljano čebulo prepražimo na olju. Ko čebula porumeni, dodamo na kocke narezan krompir in na drobno narezan trpotec, vse skupaj prelijemo z vodo. Kuhamo tako dolgo, da je krompir mehek. Juho posolimo, dodamo poper po okusu in strt česen.

Omleta s sirom

Potrebujemo: 1/2 kg očiščenega topinamburja, 2 jajci, 4 žlice moke, 20 dag sira, olje.

Jajca, moko in nariban sir zmešamo. V to mešanico ribamo topinambur, ki ga sproti premešamo. Z žlico nanašamo maso v ponev z vročim oljem. Omleto opečemo na obeh straneh. Omleto pečemo v ponvi in jih še tople postrežemo.

Ponarejeni možgani

Potrebujemo: 8 zvrhanih žlic ovsenih kosmičev, 2 dag masla, 4 žlice olja, 1 čebulo, 5 jajc, 5 žlic mleka, sol, poper.

Ovsene kosmiče prepražimo na maslu. Prelijemo s 1/4 litra vode in pustimo pol ure stati. Medtem na masti prepražimo čebulo, dodamo namočene kosmiče in prepražimo. Jed osolimo, popopravimo in prelijemo z jajci, ki smo jih razžvrkljali z mlekom, ter vse lepo zapečemo.

Napitek iz žira

Potrebujemo: žir, mleko in sladkor.

Zreli žir damo v segreto pečico in pečemo tako dolgo, da postane hrustljiv. Zmeljemo in z mlekom skuhamo v napitek podoben beli kavi. Osladkamo po okusu. Pije se vroč napitek.

Čaj iz smrekovih iglic

Za čaj pripravite smrekove iglice, sladkor ali med.

Iglice smreke prelijte z vrelo vodo in naj stojijo 5 minut, da se iz njih otopi zunanji sloj voska. Ocedite in ponovno prelijte s hladno vodo. Pustite stati 2 uri. Ponovno precedite in osladite. Čaj ponudite hladen ali rahlo segret.

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Faraonove kače

Lea Repič

Jaka Bevk - Šeki

Potrebščine:

- 25 g sladkorja v prahu,
- 3 g jedilne sode - natrijev hidrogenkarbonat (dobite jo v trgovini ali v lekarni),
- mivka,
- etanol,
- terilnica (keramična posoda),
- podlaga, na kateri se izvaja poskus (keramična ploščica).

Izvedba:

Stehtamo sladkor in sodo. Zmes damo v terilnico, kjer jo dobro zmešamo. Na podlago damo dobro posušeno mivko in jo namočimo z etanolom. Na sredini kupčka mivke napravimo luknjico, kamor vsujemo zmes sladkorja in sode. Nato prižgemo etanol. POZOR! Bodite zelo previdni pri prižiganju etanola. Alkohol in ogenj pov-

zročita burno reakcijo. Najlažje vam bo, če boste prižgano trsko približali mivki, namočeni z etanolom.

Razlaga:

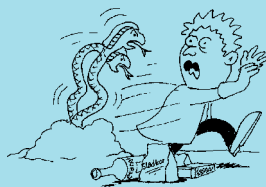
Pri gorenju sladkorja nastaja ogljik, ki se zaradi sproščenega ogljikovega dioksida iz natrijevega hidrogenkarbonata napne.

Zaščitna sredstva:

- zaščitne rokavice,
- halja.

Odstranjevanje odpadkov:

- odtok,
- komunalni odpadki,
- posebne posode za odpadke.

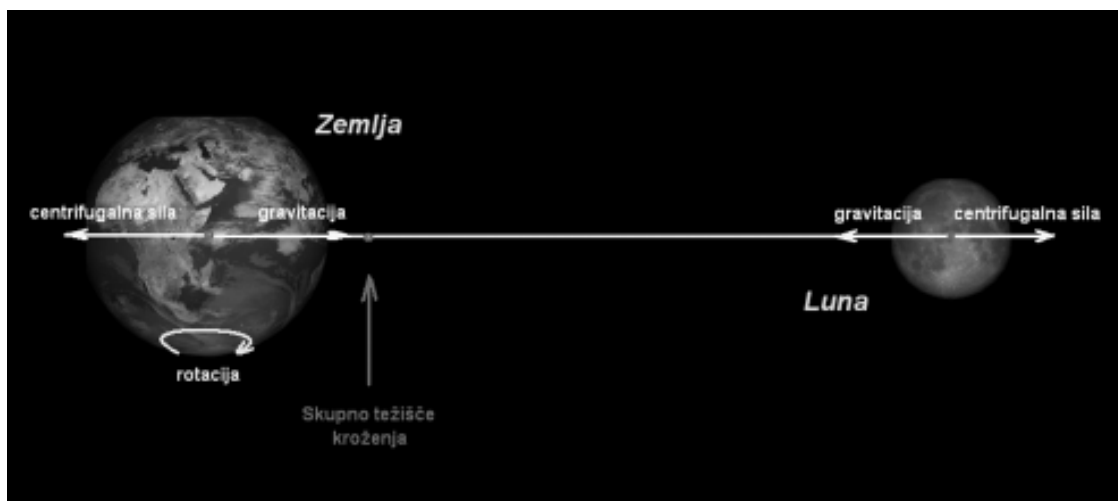

OPOZORILO: EKSPERIMENT IZVAJATE
NA LASTNO ODGOVORNOST

Plima in oseka

V poletnih dneh, ko smo cel dan ležali ob morski obali, lovili sončne žarke in se namakali v morju, smo lahko opazovali pojav, ki se na Zemlji že tisočletja ponavlja vsak dan. Opazili smo lahko, da se višina morske gladine stalno spreminja. Če stojimo na istem mestu, nam lahko voda enkrat seže do kolen, drugič pa niti do gležnjev. Kaj vpliva na višino vodne gladine na morju? Kam odteče morje, ko ga je manj, in od kod pride, ko ga je več? Zakaj se to ponavlja vsak dan? Katera sila je tako močna, da vpliva na tako veliko količino vode?

Gravitacija na eni in centrifugalna sila na drugi strani povzročata raztegovanje telesa pri kroženju. Na Zemlji se ta pojav odraža v plimovanju, saj se zaradi Zemljine rotacije oceani prelivajo. (skica: PK)

Če želimo to razumeti, moramo Zemljo pogledati iz vesolja. Zemlja je krogla, okoli katere kroži Luna, obe skupaj pa - tako kot ostali planeti - krožita okoli Sonca. Kroženje je v Vesolju zelo običajen pojav in je posledica privlačne sile, ki deluje med posameznimi telesi. Tej sili pravimo **gravitacija**. Da pa Zemlja ne pade na Sonce in Luna ne na Zemljo, poskrbi **centrifugalna sila**, ki je posledica kroženja. Zemlja se v vsakem trenutku nahaja na takšni razdalji od Sonca, kjer sta ti dve sili izenačeni. Isto velja tudi za Luno, ki je v vsakem trenutku tako daleč od Zemlje, da centrifugalna sila izenači silo gravitacije.

Če želimo biti bolj natančni, moramo povedati, da gre pri kroženju dveh teles pravzaprav za kroženje okoli skupnega težišča. To pomeni, da tudi Zemlja na nek način kroži okoli Lune in tudi Sonce okoli Zemlje. Pravzaprav moramo biti še bolj natančni. Gre namreč za **kroženje težišč teles okoli skupnega težišča**. Prav v tem grmu pa tiči zajec!

Niti Luna, niti Zemlja, niti Sonce namreč niso točkasta telesa. Zato so vse točke Zemlje, Lune in Sonca izven njihovih težišč, torej izven ravnovesja med centrifugalno silo in gravitacijo. Na tiste točke telesa, ki so bližje skupnemu težišču kroženja, ima večji vpliv gravitacija, na tiste, ki

so dlje, pa bolj vpliva centrifugalna sila. Na telesu, ki kroži, se to odraža kot **raztegovanje telesa v radialni smeri**.

Ker jo prekrivajo oceani, je površina Zemlje v večji meri tekoča. **Neravnovesje sil** se tako rahlo odraža v obliki Zemlje, ki postane bolj "jajčasta". Tako obliko dobi zaradi **prelivanja oceanov**, kar je posledica vsakodnevnega vrtenja Zemlje okoli svoje osi - **rotacije**. Posledica vsega skupaj je **plimovanje** ali **bibavica**. Ko je gladina morja najvišja, pravimo, da nastopi **plima**, ko pa je najnižja, je to **oseka**.

STRAN ZTS

Izvršni odbor ZTS na obisku

Člani izvršnega odbora Zveze tabornikov Slovenije smo v prvem obisku območij po Sloveniji odšli v Novo mesto. V ponedeljek, 18. septembra, smo obiskali že nekaj časa neaktivno Dolenjsko-posavsko območje in se srečali z rodovi na tem območju. Predstavniki rodov Gorjanskih tabornikov iz Novega mesta, Zelene Krke iz Straže, Mirne reke iz Mirne, Sivih jelš iz Trebnjega in Samotnega hrasta iz Šentjerneja so v pogovoru predstavili stanje po rodovih.

V pogovoru smo skušali ugotoviti tudi razloge za neaktivnost območja. Skupni interes po dodatnem usposabljanju vodnikov je prisotne rodove spet zbližal in ugotovili so, da lahko z nekaj truda skupaj naredijo več in da je sodelovanje med njimi pozitivno. Tako so se dogovorili za sodelovanje pri organizaciji dodatnih usposabljanj za vodnike, saj so prepričani, da bi prek takšnega sodelovanja lahko bolje povezali vodnike, da bi potem tudi rodovi in člani lažje in bolje sodelovali.

Rodovi so se tudi zavezali, da bodo naredili vse, da najdejo v svojih vrstah koordinatorske, ki bo te aktivnosti povezoval. To pa bi lahko bila tudi dobra podlaga za oblikovanje novega vodstva

območja. Člani IO ZTS pa smo se zavezali, da jim bomo pri tem pomagali.

Prva delovna seja IO ZTS je torej minila v dobrem vzdušju in s konkretnimi rešitvami. Take seje smo se odločili imeti po vseh območjih, tako da bi v enem letu na ta način obiskali vsa območja. Čez kakšen mesec nas lahko pričakujete tudi v vašem območju, kjer bomo skupaj poskušali najti rešitve za težave, ki nas tarejo.

Tokratno delovno sejo smo se odločili posvetiti območjem v ZTS, tako da smo se v prvem delu seje, ki je potekala še brez udeležbe rodov pogovarjali predvsem o tem, kako ponovno aktivirati območja in kako jim dati pomembnejšo vlogo v organizaciji, predvsem pri izvajanju taborniškega programa ZTS. Sprejeli smo nekaj konkretnih ukrepov in aktivnosti, s katerimi bomo pomagali območjem in vodstvom območij k boljšemu delu, s tem pa tudi rodovom pri zagotavljanju boljšega taborništva za čimveč mladih.

Takšne delovne seje IO ZTS so ob tem, da smo se odločili, da bo vsak član IO kontaktna oseba za določeno skupino rodov, priložnost za člane ZTS, da prispevajo predloge in rešitve, ki bodo pripomogle k rasti in boljšemu delovanju organizacije.

PRIDRUŽI SE NAM!

 jamboree

zadnji rok prijav: 20. 11. 2006

<http://jamboree.rutka.net>

Barbara Bačnik - Bača

IMETI VOD GG

Začnimo s timskim delom

Vodnik GG-jev se praviloma ukvarja s skupino določene starosti, skupnih interesov in ciljev, zato sem se odločila nekaj več prostora nameniti oblikovanju oziroma vodenju tima. Tim je namreč skupina, katere člani sodelujejo pri odločanju in si medsebojno pomagajo. Najbolje je, da takoj na začetku taborniškega leta s pomočjo vodnika člani opredelijo skupne cilje, dejavnosti in aktivnosti, ki bi jih utegnile zanimati - kot skupina oziroma tim pa si bodo skupaj prizadevali za njihovo uresničitve.

Oblikujte svoj tim GG-jev

Med člani tima obstajajo medsebojne vezi, ki jih pri skupinah ni. Skupina so lahko čakajoči na avtobusni postaji, ki imajo sicer isti cilj - peljati se na določeno mesto, vendar tega ne bodo dosegli s skupnim delom. Vsaka skupina torej ni tim, vsak tim pa je nedvomno tudi skupina. Vsem GG vodnikom predlagam, da v oktobru več pozornosti namenijo oblikovanju tima s svojim vodom. Vodjo previloma predstavlja vodnik, vendar pa se vodja (formalni ali neformalni) skoraj vedno formira tudi med člani samimi - kar je popolnoma normalno.

Za uvod si preberite, katere so glavni plusi in kateri minusi timskega dela.

Prednosti in pomanjkljivosti timskega dela:

- Medsebojno dopolnjevanje in sodelovanje članov tima prek znanja, sposobnosti, spretnosti ter značajskih lastnosti.
- Pri timskem delu se zbere več znanja, informacij in idej - več glav več ve.
- Člani v timu lahko razvijejo širšo perspektivo in "preizkusijo" več alternativ, člani si širijo obzorja, znanje in pridobivajo izkušnje.
- Člani voda, ki sodelujejo pri sprejemanju odločitev, so tem odločitvam bolj predani in so bolj prizadevni, ko gre za njihove uresničitve.
- Delo v timu razvija komunikacijske sposobnosti in omogoča stik med člani (gradnja vodovega duha).
- Člani si med seboj pomagajo, sodelujejo in gradijo odnose, se povezujejo.
- Načrtovanje je lažje, delo pa bolj zanimivo in dinamično (lažje za vodnika).
- Posamezniki so deležni večje podpore in čustvene sprejetosti, lažje tudi oblikujejo svojo identiteto (člani nezavedno gradijo svojo samopodobo).
- Skupno vrednotenje in kritična analiza omogočata reševanje nastajajočih težav, hkrati pa krepi samozavest članov pri načrtovanju novih nalog.
- Konstruktivna kritika spodbuja rast tima in rast posameznika znotraj njega (pot k rasti, izboljšavam in napredku tako voda kot njegovih članov).
- Delo v timu zahteva več časa (več komunikacije, spoznavanja drugih, prilagajanja itd.).
- Za skupno, soglasno odločitev tima so potrebni kompromisi, ki lahko končno odločitev odmaknejo od optimalne oziroma najboljše. Vendar pa je pomembno, da tim vedno in glede česar koli sprejme skupno odločitev.
- Timi so velikokrat "pod nadzorom" posameznika (beri vodnika) ali druge manjše skupine ljudi, kar postavlja pod vprašaj vse prednosti timskega dela.
- Če se vodja preveč zanaša na odločanje sočlanov v timu, lahko postane neučinkovit v situacijah, ko je treba ravnati hitro in odločno (krizne situacije, v katerih se lahko znajde tudi vodnik).

V prispevkih te rubrike bodo v tem letu sledile še obravnave stopenj razvoja tima, učinkovitosti tima, vloge vodje-vodnika in še kaj se bo našlo. Sedaj pa kar veselo na delo! Zanimiv in drugačen taborniški oktober vam želim.

ČE TI KEJ NI PROW, SPOKI KUFRE, PEJT DOMOW!!!

Rover
way
italia
06

Mojca,
Petra,
Blaž,
Maša O.

Zgodba slovenske odprave na RoverWay 2006 se je začela štiri dni pred samim začetkom. Zbrali smo se na glavni železniški postaji v Trstu, kjer sta manjkali samo Petra in Ket.

Natovorjeni s po dvema nahrbtnikoma smo se najprej odpeljali v Cervio, mesto ob obali Jadranskega morja, kjer smo zaradi obilnega deževja spoznali avtobus in hotel namesto kampa, ki je obljubljal nepozabno dogodivščino.

A niso v Italiji izumili "SEWERS"? No, tle ne zgleda tk. Vode ni tam, ampak na cesti.

Naslednji dan smo zvečer prispeli v Ancono, kjer sta nas pričakala D. in Anna, ki govori angleško samo po četrti uri popoldne. Odpeljala sta nas v SCOUT RESTAURANT (po naše bi temu rekli taborniška/skavtska sobica) in nas pogostila s pravimi italijanskimi makaroni.

4.8.2006 ob 00:4x

Danes je Ozijev rojstni dan. Star je 17 let. Dejansko sta Nina in Katarina našli slaščičarno (nekaj minut nazaj) in kupili torto. Bila je fina.

Blaž

Naslednji dan smo raziskovali zanimive koticke v Anconi, zvečer pa smo si ogledali keltski večer na hribu nad Ancono, ki nas je res navdušil.

Keltski večer je bil MEGA. /.../

Po koncertu smo si z razgledne točke ogledali še Ancono ponoči ... mmm ... lepo.

Nace

Seveda brez obveznega shoppinga res ne gre in zato so dekleta cel dopoldan naslednjega dne zapravila prav za to opravilo. Popoldne smo se z vlakom odpravili proti Lorettu, kjer nas je naslednji dan čakala otvoritvena slovesnost. Na postaji v Anconi se nam je pridružila Petra, na vlaku pa smo spoznali prvo skupino Italijanov, ki so izbrali enako pot kot mi, Route 87.

Tako
začela
enim
Montes

V p
sklep
nekaj
Nasle
Firenc
Zad
vizitk
zanim
lepo, x
Zve
noč.
Zju
posed
tu ni šl
spoki

Vsi se "jo

Na otvoritvi je slovenska predstavitev (seveda) »zažgala na celi črti«. Pet taktov Avsenikove Na golici pa so že vsi plesali.

o se je naslednje jutro naša pustolovščina
zares. Skupaj z dvema vodoma iz Italije in
iz Portugalske smo se odpravili proti
Sibillini, kjer so nas čakali čirocepalusi.

etek smo se torej vsi udeleženci srečali na zletnem prostoru v Loppianu, kjer je bilo vse pripravljeno za
i del RW-ja. Zvečer so organizatorji za nas pripravili koncert skupine Gen Rosso, seveda pa se je
krat daleč naokoli razlegala tudi uradna pesem RoverWay-a, Dare to share.

lnji dan smo imeli dopoldne ponovno delavnice, popoldne pa nam je vreme močno zagodlo na izletu v
e. V tabor smo se vrnili pozno zvečer, zato so nas spalne vreče kar vabile v topel objem.

lnji dan, ki smo ga v celoti preživel v taboru je minil v znamenju delavnic, izmenjevanja rutk, majic,
in vsega, kar nas bo spominjalo na nove prijatelje. Za slovensko odpravo pa je bil ta dan še posebej
iv, saj smo imeli kar dve skupini obiskovalcev: »šefeti« iz Slovenije so prišli pogledat, če se imamo res
šefeti« poti pa so nam s svojim prihodom pripravili prijetno presenečenje.

čer nas je čakala še zaključna slovesnost po kateri smo se udeleženci poti 87 še sami zabavali dolgo v

traj nas je čakalo še podiranje šotorov in veliko objemanja z nekaj solzicami v očeh. Po nekajurnem
anju na vlakih se je vse skupaj končalo tam, kjer se je začelo v Trstu na železniški postaji. Seveda tudi
o brez nekaj pesmi, slikanja, objemanja in obvezne ponovitve nacionalne skrivnosti: **Če ti kej ni prow,
kufre, pejt domow!**

čemo", objemamo in lupčkamo ... Veseli, ker smo se spoznali, žalostni, ker se poslavljamo ...

Mojca

Tema meseca

Tanja Cirkvenčič

Samo Vodopivec, Aleš Skalič, SiNi in RST

Republiško orientacijsko tekmovanje Naporno, zahtevno, nasmejeno in zabavno

Tudi letos je četrti vikend v septembru minil v znamenju Republiškega orientacijskega tekmovanja (ROT). Tokrat je naše najzahtevnejše orientacijsko tekmovanje gostil Rod skalnih taborov iz Domžal. Domžalčani so se nanj dobro pripravili, kar so potrdili tudi nasmejeni in zadovoljni obrazi vseh udeležencev ob zaključku tekmovanja.

V Dobu pri Domžalah se je v petek popoldne, 22. septembra, zbralo 40 ekip z vseh koncev Slovenije. Po reševanju topotestov, vrisovanju in signaliziranju sporočila z morsejevo abecedo se je v letnem gledališču Močilnik v Dobu posebej za tabornike predstavila impro skupina KUD France Prešeren iz Ljubljane. Prvi večer je tako minil v znamenju kulture in zabave. Tisti, ki so naslednji dan želeli spočiti odriniti na pot, so se po predstavi odpravili spat v šolsko telovadnico, večina pa je prepevala, se družila in pogovarjala ob taborniškem ognju za šolo.

V soboto so prve ekipe odrinile na pot že ob pol sedmih, prej pa so morale še pospraviti, spakirati vse potrebno ter peš priti do štarta na Gorjuši. Proga fizično ni bila prenaporna, zato pa so bile toliko bolj zahtevne naloge na kontrolnih točkah. Tekmovalci so morali na primer reambulirati del karte, ki je bila sicer izdelana posebej za ROT 2006, a je tisti del nalašč ostal nepopravljen. Novost sta bili tudi naloga z lokacijsko storitvijo ter iskanje kontrolne točke z GPS sprejemnikom, ki pa ekipam nista delali nobenih težav. Vzporedno z ROT-om je v soboto potekal tudi Slovenski orientacijski maraton, tako da so se ekipe obeh tekmovanj srečevale in vza-

jemno spodbujale na progi in nekaterih kontrolnih točkah.

Vse ekipe so srečno prispele na sobotni cilj, čudovito jaso sredi gozda, kjer so začeli nastajati bivaki in ognjišča. Večerni pogled na jaso s štiridesetimi ognjišči je bil res veličasten in dolga pot se je v tistem trenutku res zdela vredna truda. Ko je bil enkrat skuhan, je golaža hitro zmanjkalo, za pospravljanje ostan- kov pa je poskrbel še okoliški kuža, ki je eni izmed ekip sledil od sobote pa vse do cilja v nedeljo. Tudi tokrat ni zmanjkalo energije za druženje - sprva pri vsakem ognjišču, nato pa še skupaj, ob veliki pagodi in zvokih kitare.

V mrzlo nedeljsko jutro ni bilo prijetno vstajati, a vendar so prve ekipe spet ob petih zjutraj pričele s pripravo na zadnji dan orientacije. Skrbno so pospravile svoja prenočišča, si na karto vrisale nove kontrolne točke, ter se odpravile na pot. Nedeljski del orientacijskega pohoda je hitro minil in vse ekipe so nestrpnost čakale na razglasitev zmagovalcev. Tudi letos je bilo nekaj negodovanja nad rezultati, a so vse pritožbe kmalu razrešili.

Čeprav ROT med taborniki velja za najbolj elitno tekmovanje, kjer gre zares, so se tekmovalci ves čas držali športnega "fair playa". Čeprav je bila dobra uvrstitev želja vseh, je

bilo vsem vseskozi najpomembneje, da se družijo in zabavajo.

Da smo taborniki pripravljani pomagati, je dokazala tudi zvrhana polna škatla pripomočkov za osebno higieno, ki jih bo Rdeči križ Domžale razdelil pomoči potrebnim. Hvala vsem, ki ste od doma prinesli mila, zobne ščetke in ostalo.

Več o ROT-u pa na rot.rutka.net.

Najboljši so bili zadovoljni z nagradami, ki so jih velikodušno prispevali: Občina Domžale, Abanka, Al-Cu, AS Domžale, B2, Banka Domžale, E študentski servis, Induplati, Map, Stigma, Tosama, EL plin, Geoservis, Garmin, Geodetski zavod Slovenije, Intersport, Kod&Kam, Mladinski svet Domžale, Panna, Parks, Partynet, Peterka servis, PGD Domžale - Mesto, Sidarta, Slovenska vojska, Tiskarna Ravnikar, UMco, Vodni park Bohinj, Vrplet, Wrigley, Xerox.

Mnenja udeležencev

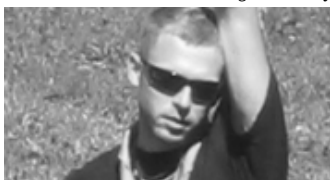
Pero, RAJ, o progi:

"Kljub temu, da sem bil na lanskem med staffovci, sem letos prvič tekmoval na ROT-u. Proga zame ni bila težavna, razgled super, semafor khm khm. Kljub par žuljem na koncu proge, moram reči, da sem se imel super in da se naslednjega vsekakor udeležim! Pohvale organizatorjem!"

Vida, RSR, o bivaku:

"Kot je bilo obljubljeno že pred tekmovaljem, je bil plac res super. Tako kot vedno mi je na bivakih všeč, ko ekipe posedajo pred svojimi ognjišči, se pogovarjajo in uživajo v najboljših golažih, ki jih jejo v tistem letu. Pogled na večerni "tabor" pa je bil sploh hud moment - lepi bivaki, 40 ognjev, 200 veselih obrazov. Rada bi pohvalila organizatorje, ki so se letos zelo potrudili s spodbujanjem druženja, ki na ROT-ih po mojem večkrat manjka. Postavili so čudovit ogenj in nam s tem to tudi omogočili. Hvala! Jaz sem se imela res fajn!"

Jure, RSK, o obveščanju:

"Glede na to da smo "iz cukra", smo se na ROT prijaviли šele, ko nam je Jaro obljubil lepo vreme. Smo pa že vsaj od ZNOT-a spremljali propagando in dogajanje okoli novih pravil. Morda bi lahko prej objavili uradno ROT stran, sicer pa smo imeli na voljo vse informacije."

Hugo, RJZ, o druženju:

"Golaž smo pojedli, načrte za nedeljski "napad" smo prav tako že položili na mizo (ali morda na travo?), potem pa je bilo dovolj časa tudi za druženje. Kitara je kar nekajkrat zamenjala svojega lastnika, sicer mrzel večer pa je ponudil kar nekaj zanimivih tem. Najbolj vztrajni so k počitku legli precej po drugi uri zjutraj ... In še enkrat smo dokazali, da ROT ni le tekma, pač pa lepa priložnost za kakšen nasme, pogovor s tistimi, ki jih ne vidimo vsak dan in za dobro staro taborniško pesem. Za druženje ob ognju en velik MMMMMMMMMMMMM."

Vindi, XI. SNOUB, o dobrih in slabih straneh ROT-a o6:

"Naloge so bile zanimive. Všeč mi je bilo, da ni bilo standardnih meril, zmaga pa je bila skica poti z milijonom reambulacije. Sicer sem na licu mesta preklinjal, ker sem moral toliko risat, mi je bilo pa kul. Osebe je bilo prijazno. Vsak, ki si ga kaj zagnjavil, ti je bil pripravljen pomagati, če pa ni vedel ali znal, je vedel, koga moraš gnjaviti. Tudi oba ognja sta bila super, prostor za bivač pa je bil sploh zmaga. Dobili pa smo premalo materiala za golaž, kuža je dobil samo še juhico. Pogrešali smo vmesne rezultate in plakat s časi štartov, ostala informiranost je bila pa super. Vse si vedel v naprej, še to, kaj dobiš za golaž na bivaču."

Lea, RMT, o dobrih in slabih straneh ROT-a o6:

"Organizacija je bila res na nivoju - vse je laufalo, kontrolorji so poznali svoje zadolžitve in so jih jemali resno, pa vsi so bili zelo prijazni, orientacija ful v redu zastavljena, prvi dan ni bilo skoraj nič asfalta, ne preveč dolga in dovolj tehnično zahtevna. Manjkal je štartni list na bivaču, hrana je bila ful dobra, časovnica oba dneva ravno pravnjina, oba ognja tud ful zakon. Tisti ki so hoteli, so se lahko pogovarjali, drugi so pa v miru spali. Štart je bil pa res daleč stran od šole. Našitki so bili lepo narejeni, pa pionirski objekt pred šolo je bil ful zakon."

Meta, RSK, o ROT-u na splošno:

"Zame sicer prvi 'tapravi tekmovalni' ROT, spominov pa neskončno: dovolj velika parcela naše ekipe v telovadnici, impro zabaven večer, prijazno nadvse zgodnje bujenje, prvi švic na dobro označeni (a slabo izmerjeni) poti do štarta, res prijetno razgibana proga, dovolj zahtevna, da se je naša šefica Jerca morala kar izkazati, zelo 'žive' pike (beri: kup glasnih RST-jevcev v rdečih brezrokavnikih), naloga na prvi pomoči: zlom medenice (!?!), enkratni pogled na bivač prostor v večernem mraku, detajlov polna skica terena, divje tekanje čez praproti na hitrostni, atraktiven aeRSK-običarski prihod na cilj, res sijajne nagrade (zmagale so kiklice) ... Hvala ti, RST! Najbolše smo se imeli!"

Več pa na rutkinem forumu.

Sodniški pogled na ROT

Dušan Petrovič - Pepl

Velik problem zadnjih nekaj ROT-ov je bilo veliko število pritožb ekip po prihodu na cilj glede izvedbe in ocenjevanja nalog. Zato mi je bil ves čas priprav na ROT glavni cilj in izziv zmanjšati število pritožb na minimum. Ugotavljam, da je to v veliki meri uspelo in je zagotovo ena od stvari, ki je prispevala k ugodni končni oceni tekmovanja. Prvi ukrep je bil delna prenova pravil, ki so najbolj sporne naloge bolj podrobneje opisala, še dodatna razlaga pravil je bila predstavljena na spletnih straneh pred ROT-om, mnoga pojasnila pa še na sestanku vodij ekip. Drugi ukrep je bila temeljita predhodna priprava kontrolorjev in sodnikov, od katerih smo zahtevali popolno poznavanje naloge. To smo lahko dosegli, ker so bili prav vsi kontrolorji in sodniki iz domačega rodu in smo jih lahko vnaprej razporedili glede na znanje in zanesljivost. Še posebej pomembna pa je bila učinkovita delitev dela med organizatorji, saj se pristojni za naloge nismo ukvarjali z organizacijo in logistiko in se je tako vsak lahko popolnoma posvetil svoji vlogi. Ob tem dejstvo, da razen naju s traserjem skoraj nihče ni imel izkušnje tekmovalca na dosedanjih ROT-ih, ni povzročilo večjega problema, le nekaj pripravljalnih sestankov več.

A pogledjmo drugače. ROT naj bi bil najzahtevnejše in s tem tudi najpomembnejše taborniško tekmovanje, ki od ekip zahteva zbir vseh najpomembnejših taborniških znanj. Formalno pristojnost nad izvedbo ima ZTS, tako vsaj piše v uvodu pravil. V resnici se vloga ZTS iz leta v leto manjša. Nekoč je celotno izvedbo ROT-a (takrat je bil še STPM) zagotovila ZTS ob zgolj logistični podpori lokalnega organizatorja.

Pomnim, kako sta nas na cilj pričakala Ivo in Frane, na uvodnem in zaključnem zboru pa pozdravil predsednik ZTS (kar bi bil danes starešina). S spremembo statuta v 90-ih je ROT prevzela Komisija za program, v okviru nje so se urejala in spreminjala pravila, določali traserji in sodniki. Lokalni organizator je sčasoma poskrbel za vso organizacijo in kontrolorje, le progo in naloge je usklajevala Komisija za program. Ob vse večjem nezadovoljstvu nad takšno kombinacijo so se ROT-a začeli lotevati posamezni rodovi, ki so se sami dogovarjali s posamezniki, ki so pomagali kot sodniki, traserji. Tako smo prišli do stanja zadnjih let, ko pravila usklajuje formalno nedorečena skupina specialistov orientacije in topografije, celoten ROT pa izvede lokalni organizator v skladu s svojimi kadrovskimi zmoglostmi in morebitnimi pomočmi kot posledico osebnih zvez. Vloga ZTS pri ROT-u 2006 je bila tako omejena na: izbiro organizatorja, zbiranje denarja štartnin in formalno potrditev spremenjenih pravil s strani načelnice za program. ZTS ni zagotovila niti s pravilnikom opredeljenega pokala za najboljši rod, uradno pa je kot zastopnik ZTS tekmovalce pozdravil član IO, ki je bil slučajno član tekmovalne ekipe. Torej se mora vsako leto drug rod v celoti učiti celotne izvedbe in le ob res močni in številčni kadrovski zasedbi, ki povrh vključuje vsaj nekaj izkušenih tekmovalcev in specialistov orientacije in topografije, lahko izpelje korekten ROT brez večjih spodrslijav. Koliko pa sploh je takih rodov? In ko se nekoč takšen rod ne bo več javil, ROT-a ne bo.

Kdo pa bo s tem prikrajšan? Število ekip je z nihanji nekaj let usta-

ljeno na številu okoli 40. Vse več je ekip grč in grčic, vedno manj je popotnikov in popotnic. Večina udeleženi ekip je dobro pripravljenih, slabih ekip izpred let, ki so našle točko ali dve in brez risarskih izdelkov pritavale na bivač v temi, skoraj ni. V kategoriji grč in grčic se srečujejo ekipe, katerih člani pogosto nimajo stika z matičnimi rodovi, tekmujejo za svojo zabavo in za ohranjanje znanstev. Želijo si vedno novega izziva, zahtevnih prog in nalog. Tako nastaja nek dokaj zaprt krog tekmovalcev in tudi organizatorjev, ki se v poprečju iz leta v leto stara in prihaja iz večinoma omejenega nabora rodov. Bojim se, da je v tem krogu zbrana večina tistega strokovnega tehničnega znanja celotne ZTS, ki je in ki bi moralo odlikovati tabornike: **znanje gibanja in bivanja v naravi**. Kot je zelo slikovito napisal Gujo v svojem odzivu na ROT, kako smo taborniki med najbolj usposobljeni "mašinami" za orientacijo po terenu. A očitno je takšnih tudi med v matičnih rodovih aktivnimi taborniki vse manj. In če se ne bodo odgovorni za program in celotno vodstvo ZTS tega pravočasno zavedli, bo ta zaprt krog nekega dne s svojim znanjem in izkušnjami našel nek drug okvir za ukvarjanje s tem, kar nam je všeč in kar nas bogati.

Najbolj idiličen bivak do sedaj!

Ob prihodu na bivak sem skoraj ostal brez besed. Prostor za bivak se je razprostiral ob robu zelo lepe gozdne jase, daleč stran od prve hiše, popolnoma na samem. Bivake, ognjišča in tabornike so osvetljevali zadnji žarki zahajajočega sonca. Prostor je bil poln življenja kot samo mravljišče. Ekipe so mrzlično pripravljale ognjišča, kuhale golaž in postavljale bivake. Res izjemno lep pogled.

Organizatorji so v večernih urah poskrbeli za skupni taborniški ogenj, ki je bil prav imeniten na pogled, saj so v ta namen postavili zelo lepo pagodo. Vsekakor je letos bila prisotnost tekmovalcev ob ognju res presenetljivo velika. S pesmijo (v ušesih mi še vedno odzvanja Hugotova "mati spekla je kokoš"), dobro družbo in pogovori se je tako nadaljevalo pozno v noč, ko so še tisti najbolj vztrajni ugotovili, da jih naslednji dan čakajo nove težke preizkušnje.

Težko bi napisal kaj slabega o dogajanju na bivaku. Naj omenim, da sem kot obiskovalec in ne tekmovalec lahko videl res vse plati dogajanja na bivaku. Organizatorji so mislili prav na vse. Poskrbeli so celo za čiščenje kotličkov (to je opravljal za to delo posebej specializiran štirinožec). Rahle pripombe so letele le na količino hrane, ki je za največje požrešneže enostavno ni bilo dovolj, in seveda na že ustaljeno večerno rekreacijo na ROT-u v obliki iskanja sodnika, da ti oceni golaž.

Ob bujenju zalih organizatork in lepem sončnem vzhodu je marsikdo s težkim srcem zapustil bivak prostor in se odpravil novim dogodivščinam naproti.

SiNi

Rezultati

popotniki

1. mesto	The Chosen Ones, PR Gorje
2. mesto	Majkemi, RaR Ljubljana
3. mesto	KPD Zenica 1, ZR in RDV Ljubljana

popotnice

1. mesto	aeRSKobičarke, RSK Škofja Loka
2. mesto	Hobotnice, RJS Izola
3. mesto	Od smeha zadete nune s smejočimi hrenovkami v rokah, RaR Ljubljana

raziskovalci in grče

1. mesto	Ati Roman, RMT Ljubljana
2. mesto	Štirje črni rački in en labod, RGT Novo mesto
3. mesto	Snoubouci, XI. SNOUB Maribor

raziskovalke in grčice

1. mesto	Karfijole ljubezni, RaR, Ljubljana
2. mesto	Panirane bučke, RMT Ljubljana
3. mesto	Dewje babe, RAJ Cerkno

V skupni razvrstitvi med rodovi je bil najboljši Rod močvirski tulipani iz Ljubljane.

Komentar traserja

Dolžine letošnjih prog so se prvi dan gibale od devet do dobrih trinajst kilometrov. Za etapo do prve kontrolne točke (ki je bila za vse kategorije drugačna) si je ekipa lahko pomagala s karto za orientacijski tek, ki jo je dobila ob prijavi. Ekipe je čakal rahlo strm teren, mestoma vrtačast, v drugem delu poti je sledil spust, hoja po relativno naseljenem območju in prihod do prostora za bivak.

Drugi dan so bile proge za vse kategorije približno enako dolge, okoli devet kilometrov, in razmeroma ravninske. Risalo se je skico poti in skico terena, za ključek pa je sledila hitrostna etapa s pregledom opreme.

Kljub temu, da je bila časovnica glede na dolžino proge in zahtevnost po mojem mnenju dovolj dolga, jo je veliko ekip prekorajilo; verjetno zaradi dolgotrajnejšega risanja (dokaj zahtevnih) izdelkov na kontrolnih točkah obeh dni. Sicer pa mislim, da je bila proga kar zanimiva, ne preveč fizično zahtevna, in da se je dalo ujeti kak zelo lep pogled na pokrajino.

Andraž Ravnikar

Amerikanec

Taborniki ali skavti

*Na poti se bomo izgubili,
le če pozabimo njen cilj.
(Francois Fenelon)*

V svojem taborniškem delovanju velikokrat naletim na vprašanje, ali sem tabornik ali skavt. Podvrsta tega vprašanja, ki pogosto to vprašanje nadgradi, je, kakšna pa je pravzaprav razlika med taborniki in skavti.

Nejevera, ki se zrcali na obrazu vprašujočega, ko mu odgovorim, da razlike ni, da sta besedi sopomenki, je pomisljiva. Predvsem zato, ker veliko pove o namenih in o ozadjih. Predvsem o kulturno-druženih ozadjih.

'Predalčkanje' obeh skavtskih organizacij in njihov članov je v Sloveniji skorajda nujna. Ker se vse predalčka. Ker je pomembno, 'čigav si'. Ker si ni mogoče predstavljati, da je lahko kdo celo toliko predrzen, da ni nikogaršnji. Da je sam svoj.

Velikokrat tudi sami zapademo v to 'predalčkanje'. Prestopimo v tekmovalnost in princip 'kdo bo koga'. In težko razumemo, da to ni skavtsko - taborniško. V slovensščini - tako kot v mnogih drugih jezikih po svetu - je pač besedo scout mogoče prevesti v lepo slovensko besedo tabornik, ali pa jo nasilno sloveniti s kalkom skavt. Oboje je možno, oboje pravilno.

Ključna razlika med obema skavtskima organizacijama v Sloveniji tako ni to, da eni so skavti, drugi pa taborniki, ker je v tujini oboje scout. Razlika je le v izbiri načina pomoči pri duhovnem razvoju madega človeka. Zveza tabornikov Slovenije (ZTS) je izbrala odprt model, ki je odprt vsem veroizpovedim in duhovnostim, Zduženje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS) pa model katoliške duhovnosti.

Vse ostale 'razlike' so samo stvar tradicije in potreb po razvijanju lastne identitete. Tako tudi to, da je ZTS članica WOSM - svetovne organizacije skavtskega gibanja, ZSKSS pa WAGGGS - svetovnega združenja deklet vodnic in skavtinj.

Čeprav si želim, da bi se obe organizaciji združili, do tega najverjetneje ne bo prišlo tako kmalu. Ne toliko zaradi razlik, ki jih pravzaprav ni toliko, ampak predvsem zaradi na začetku omenjenih kulturno-druženih ozadij in mentalitete slovenskega človeka. Ki raje išče razlike, kot podobnosti. Ki raje premaguje, kot sodeluje.

In Slovencev je v obeh organizacijah skupaj več kot 15.000. Skavtov pa prav toliko.

Kolumni

Boris Mrak

Pravila lepega in poštenega obnašanja

Mesec september je za nami. Za nami so prve šolske težave in na šolski zvonec smo (ste) se že navadili. Za nami so tudi že prvi taborniški sestanki in prve jesenske akcije. Tako, začelo se je novo šolsko in taborniško leto, ki, vsaj upam tako in seveda tudi želim, bo prineslo ne samo nove dogodivščine in doživetja, ampak tudi nove dosežke pri uresničevanju naših skupnih ciljev ter dvigu kakovosti in uspešnosti dela naša organizacije. No, pa smo tu! Na začetku leta si obljubimo vse mogoče, a kaj ko se je potem treba potruditi med letom, da uresničimo zastavljene cilje. Saj veste sami: letos pa ne bom "šprical pouka", ne bom imel negativnih ocen, ne bom imel popravnega izpita itd.

Tudi v organizaciji smo si zastavili cilje in si v ta namen izdelali orodja. Ja, prav ste slišali, orodja. Saj se še spomnite lanskega novembra (če se še prav spomnim), ko smo sprejeli nov Statut ZTS. Veliko je bilo govora o tem, veliko se je razpravljalo, bilo je veliko prepričevanja. Ampak sedaj, po skoraj letu dni, bi seveda bilo že prav, da naredimo prvo analizo oziroma se vprašamo, ali smo s sprejetimi popravki in dopolnitvami Statuta dosegli to, kar smo želeli, ali pa je bilo vse skupaj bolj podobno kozmetičnim popravkom. Sam se še predobro spomnim, da se je v preteklosti Statut spreminjal velikokrat. A večina novih predlogov je bila bolj zaradi tega, ker nekaterim vplivnim članom naše organizacije posamezne rešitve v dokumentu niso ustrezale, kot pa zaradi postavljanja učinkovitega orodja. Priznajmo si, da je tudi to velikokrat vplivalo na taborniško organizacijo, da pravzaprav stopicamo na mestu. In to je dejstvo! Ampak, ali si to želi večina članstva? Če je odgovor pozitiven, se s stanjem lahko nekako sprijaznimo, če pa si večina želi napredka, novosti, uspešnosti, kakovosti pri delu, potem je nekaj hudo narobe. Toda odgovor na to lahko da samo podrobna analiza. Takih in podobnih zadev pa se naša organizacija ponavadi sploh ne loteva, četudi imamo v svojih vrstah kar nekaj strokovnjakov s področja analize organizacij. Škoda, da jih ne znamo uporabiti! Ali pa se morda bojimo naše diagnoze? Imam občutek, da se organizacija zapira sama vase in sprejema ljudi s strani - pa čeprav so to stari taborniki z dolgoletnimi izkušnjami - nekako z nelagodjem in odporom. Da ne bo pomote ali napačnega razumevanja, primer tega je prav gotovo naša šola za inštruktorje. Ne želim se ponavljati, je pa dober primer.

In kaj ima opraviti naslov z vsebino mojega prispevka? Če je izvoljeno vrlo vodstvo naše organizacije optimistično obljubljalo gradove v oblakih, bi bilo prav, da na primeren in pošten način predstavi članstvu izpolnitev danih obljub. Pa pri tem ne mislim samo na naštevane akcij, ampak temeljito analizo stanja organizacije. Pa naj bo ta dobra ali slaba. Nalijmo si vendar že enkrat čiste vode (čistega vina). Pravila lepega in poštenega obnašanja to seveda zahtevajo. Pa srečno!

Sarajevo, 1. 10. 2006

Od rodov

Pred 30 leti, ko nas še ni bilo

Tudi letos smo se taborniki Rodu bela jadra Prade zbrali na vsakoletnem taborjenju, ki je potekalo od 31. 7. do 12. 8. v bližini vasi Podbela pri Kobaridu. Tako kot vsake tri leta, smo se utaborili v bližini reke Nadiže. Letošnji tabor je potekal v znamenju bližajoče se tridesetletnice, ki jo bomo praznovali naslednje leto, točneje na Dan mladosti. Tako se je vodstvo, ki mu gredo iskrene pohvale za organizacijo, odločilo za program, pri katerem je bil poudarek na pozabljenih igrah in vrlinah, ki se v tem svetu prepogosto pozabijo. Organizirano je bilo nočno spuščanje splavov, gradnja mlinčkov na vodo, mnogoboj in ostale taborniške igre. Čeprav nam je letos poskušalo vreme ponovno pokvariti vzdušje, smo izpeljali celoten program in dokazali da velja načelo: "Tabornik je iznajdljiv."

Bor Čeh

Maruša Baša
arhiv RSR

Odbojgarsko igrišče je bilo še teden dni pred tekmovanjem v neuporabnem stanju. Pohvala za korenito spremembo gre popotnikom in popotnicam RSR, ki so ga v tednu dni temeljito prekopali, opleli, pokosili okolico, počistili smeti in popravili ograjo.

Krapi na potepu

Novopečeni klub PP, z imenom Pomankljivi defekti, se je prvi vikend septembra odpravil na prvi dvodnevni potep v novejši dobi Rodu Podkovani krap. Zato so zaslužne tri super vodnice.

Štartali smo v soboto. Pot si bomo zapomnili po prekrasnem vremenu, čudnih izjavah (šamponi so različnih barv, ampak pena je pa vedno bela, mi smo mel enkrat tako šolo v šoli) in špehu pa čebuli na pol ure. Po nekaj urni hoji smo se znašli na prelepi jasci blizu vasi Smejene. Tam so se nam pridružili še trije malo bolj zaposleni taborniki. Skupaj smo si ustvarili bivak, pričarali golaž in s petjem opozorili vaščane na našo prisotnost.

Naslednjega jutra smo se iskusi v timskih igrah in se po sladoledu odpravili proti Ljubljani.

Maja Tomšič

Spet se je zgodil TOTeM (Taborniško odbojgarsko tekmovanje na mivki). Spet v Ilirski Bistrici. In tudi tokrat super pripravljen. Srečati je bilo moč mnogo znanih obrazov, na splošno pa je bil TOTeM letos vidno pomlajen. Stare generacije so se, razen nekaj vztrajnih izjem, umaknile. Ali pa mogoče preusmerile. Je staro dobro odbojko na mivki zamenjalo plavanje?

Vsi udeleženci in (ne)na ključni obiskovalci smo lahko uživali v krasnem vremenu in dobri pošteni igri. Ruševci so spet poskrbeli za vse. Še za zabavo. Tradicija TOTeM-a je bila vedno, če smo pošteni, zabava dolgo v noč. Letos so jo kot del programa pripravili sami, v lokalnem študentskem klubu.

Prva štiri mesta so zasedli:

1. Dajmo v peto, RSK Škofja Loka
2. JBR, RBJ Prade
3. Zmajčki II, RJZ Velenje
4. Zmajčki I, RJZ Velenje

Fotografije, rezultati in ostale iskricke bodo objavljene konec oktobra na www.rusevci.si.

Mnenje organizatorja (Mitja Pugelj)

Glede nato, da je odločitev o organizaciji padla res pozno, smo z izvedbo TOTeM-a več kot zadovoljni. Čeprav je bilo malo ekip (kar smo pričakovali), je na TOTeM-u kot vedno prevladovalo odlično taborniško vzdušje. Vesel sem odlične igre, ki so jo pokazale vse ekipe.

In še vabilo:

Vabimo vas na 10. TOTeM, za katerega se bomo organizatorji še posebej potrudili. Več informacij pa čez nekaj časa.

Plavajmo za mir - 2006

Amerikanec

Amerikanec

Pugy

Več kot 40 plavalcev, ki so se pogumno spopadli z več kot dvema kilometroma slovensko-hrvaškega, tokrat rahlo vzvalovanega morja, in preko 200 udeležencev prve skupne akcije plavanja za mir, je zadovoljno zapuščalo Sečo.

Sonce, topla poznopoletna sobota in družba tabornikov je naredila dan skoraj popoln. Udeleženci, ki niso plavali, so si lahko na raznih delavnicah, vseh posvečenih miru in strpnosti, krajšali čas do prihoda prvih plavalcev čez zaliv. Prvi je, po pričakovanjih, priplaval Martin Strel, zadnja pa je falango plavalcev zaključila 77-letna Milica Jan, domačinka, ki smo ji s to akcijo izpolnili veliko željo.

Z akcijo smo slovenski taborniki in hrvaški izvidniki vzbudili tudi ustrezno pozornost medijev in drugih, ki so toplo pozdravili idejo in tudi samo akcijo. Všeč jim je bilo, da smo stopili skupaj z obeh strani meje in jo za kratek čas ukinili - vsaj za teh 40 plavalcev in njihovih spremljevalcev.

Podpora obeh predsednikov ni bila samo načelna, saj se nam je ob zaključku pridružil odposlanec slovenskega predsednika Iztok Simoniti, poleg njega pa so nas bodrili tudi predsednik društva slovensko-hrvaškega prijateljstva dr. Božo Dimnik, podžupan ter drugi.

Deveti september 2006 je mimo, taborniška prizadevanja za mir pa ostajajo - ne samo v aktivnostih v okviru projektov programa Darila miru, ampak v vseh naših aktivnostih in težnjah.

Če ste tokratno plavanje za mir zamudili, vam je lahko žal. Morda pa boste dobili priložnost naslednje leto. Takrat nas bo več ...

Razstava MZT-ja

V okviru letošnjega praznovanja 10-letnice Mestne zveze tabornikov Ljubljana smo v četrtek, 14. septembra 2006, na ljubljanskem gradu otvorili taborniško fotografsko razstavo Ujeti trenutki narave in mladosti. Fotografije so prispevali različni znani in taborniški fotografi. Že sama postavitve je tipično taborniška, saj slike visijo med postavljenimi signalnimi stolpi, česar na ljubljanskem gradu ne vidiš vsak dan.

Otvoritve razstave se je udeležilo okoli 100 tabornikov in prijateljev tabornikov. Slavnostni del se je pričel ob 17. uri s podelitvijo zahval in priznanj ljudem, ki so zaslužni, da je MZT danes to, kar je. Zakusko in ogled razstave so pospremili mehki zvoki kitar. Mojstri kitaristi so s spretnimi prsti poskrbeli za taborniško sproščeno vzdušje sredi Ljubljane. Lepo je bilo videti toliko znanih obrazov, z njimi pokramljati, zapeti znano besedilo in se od srca nasmejati.

Razstava je na ogled do konca oktobra 2006. Vstopnine ni. Vljudno vabljeni!

Urša Novak

Iz taborniške pesmarice

Klemen Kenda

Jaka Bevk - Šeki

BIT - Zmelkoqw

D
Zadeli smo filozofijo v čelo,
Eb B E A
našli smo bit okroglo in debelo.
D
Se je skrivala na otoku sredi oceana,
Eb B E A
s sladoledom v roki, vsa nasmejana.
D
O, bit ti nesrečna, zakaj si se skrila?
Eb B E A
Ko te ni bilo, je svet zmeda prekrila.
D
Ljudje levo, desno brezglavo hitijo,
Eb B E A
smisla in bistva si srčno želijo.
D
O, bit, usmili se nas
Eb B E A
in povej enkrat za vselej na glas,
D
kaj je smisel in namen, kako je treba živeti,
Eb B E A
da bomo srečni in zdravi od glave do pet.

h E
Smisel življenja je ležanje na plaži,
A D
z možgani na off in čivavo na straži.
h E
Visenje v mreži med dvema drevesi,
A D
slalom v ravnini z zarjavelimi kolesi.
h E
Smisel življenja je jahanje oblakov,
A D
pihanje v sonce in lomljenje korakov.
h E
Sanjanje parnika na modrem ogledalu,
A D
piknik z mravljico in luknja v sandalu.

D
Kasneje je priznala, da je že nekaj spila
Eb B E A
in da sta z aristipom enega prej pokadila.
D
Vseeno se ni zmedla in je še enkrat ponovila
Eb B E A
modri recept in plava navodila.

h E
Smisel življenja je ležanje na plaži ...
Smisel življenja je ležanje na plaži Ö

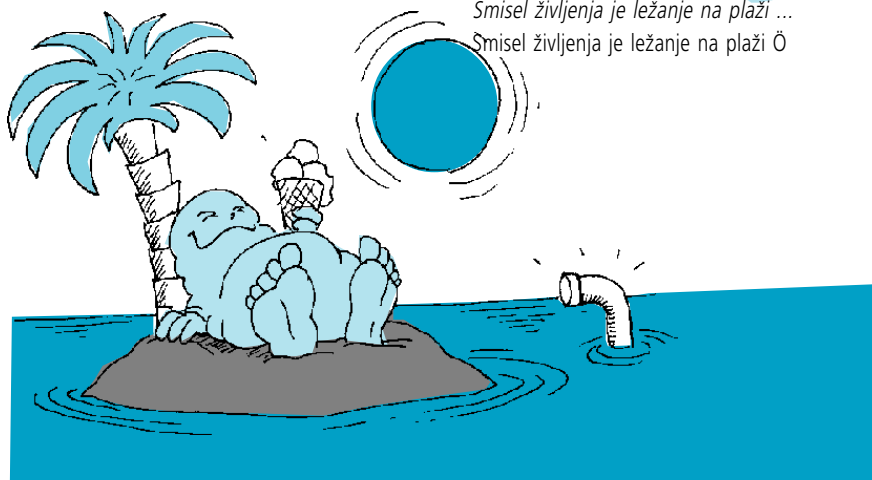
Stric volk

Mir, mir, mir. Mir na svetu, v vodi, v sliki in besedi, mirovna vzgoja. Vse-povsod polno miru. Le kaj se dogaja v taborniških vrstah, da se tako zavzemajo za mir. Gre za pozabljeno vrednoto, ki ji je treba vrniti sijaj in jo postaviti v vitrino na vidno mesto, ali je to blagovna znamka, hit poletja, ki se ga da dobro tržiti?

Odgovor je verjetno v obeh primerih pritrdilen, še posebej če razmišljam o dejstvu, da si svetovna organizacija skavtskega gibanja preko "daril miru" skuša utreti pot do aleje slavnih "dinamitovcev". Ja, za vsak mir je trebna vložiti nekaj truda in prav je, da k temu prispevajo tudi moji peščenosrajčni bratje in sestre.

Sem pa ob tem nekoliko v skrbeh, da bo taborništvo izgubilo primarno vez z Naravo in zajadrlo v vode, kjer se pojavljajo pomembnejši in bolj prodorni igralci, politika, višji cilji in globalni interesi. V tem okolju pa se taborniški naturščaki vsekakor ne bi počutili dobro. Preživimo torej stoletnico, potem pa nazaj k naravi in preprostim stvarim.

Stric volk

Križanka

	SESTAVIL E KALAN	IME PISATELJA DE VAŠTE	HIŠERIN IMJE	BRUJNO TRAVEN	TVOREC PISCE		ITALIJANA POLJSKINA	LEBRANA DOLŽ BA	NIJEDEJO ODRODJE	MONA (IMANUS.)	SLADKO TROPSKO SADJE
	NIJEDEJO SODN ČLOVEK NIŠO DASTAVI					NIŠOČEN TRIGALJA V SKLEPIH					
						TRIDE OBREŽJE					
MEHA ZARTEH				ZOVSKA KI TOČI NKS. POLNIK (PRIMOJ.)							
NABELEŽNA SUDOLKA			TEHNOVAL NE SAMI TELKA NOROMA RISA			STRIP II ČAVI LEVEČ NA SARE					
LOFRO TOMBIH		VITILNA HETROST LIMARTOV LIT. JORAN						KALCU LEPNA			
ČUMBLI SLUNJIZ LEBOSNE DOBE					LUIS ABAMČ		ČONA PREDEL TRIMAS ALUN ...				
PISATELJ CANKAR					KALJNOV BRIK					ROČNI VENEC	PLOD IGLJICA
JARISEK ČITRI				NAŠA DEJAVNA ENETA	STIGAN AJER	AM. PREDE LICHNI JACPARSKA LUNA					
BREZJANO HOLMO PVID			NOT. NI MEPI NANJU KOT NI SUDOPOM KRALJ								
ČLOVEK KI NOBI DOLJA SE IN IS. ČHKA ABCEDE							ŽVALSKA NAŠČOBNA MASTRICE RAVEL				
ČUFILO DI SLIPI					ČILI NAMESH						
LIVČEK NA BAKE					PRISTILSKA BOBICA				12. IN 25. ČHKA ABCEDE		

Dotik

Sergeja

Richard Exley je rekel:

Pravi prijatelj je tisti, ki posluša in razume vaša najgloblja čusta.

Ko vam je težko, vam je v podporo, kadar se motite, vas popravi nežno in z ljubeznijo,

in kadar se mu izneverite, vam odpusti.

Pravi prijatelj vas hrabri k osebni rasti in stimulira, da razvijete svoj celotni potencial.

In najbolj neverjetno od vsega – pravi prijatelj slavi vaše uspehe, kot bi bili njegovi.

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Blaž Verbič (blaz.verbic@rutka.net) - urednik fotografije, Meti Buh (meti@rutka.net) in Aleša Mrak (alesa.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Tomaž Sinigajda (sini@rutka.net) - urednik sklopa Dogodivščina. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizi@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Maruša Baša (marusa.basa@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Sergeja Bogovič (sergy@rutka.net), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Tanja Cirkvenič (tanja@rutka.net), Darko Jenko (darko.jenko@siol.net), Klemen Kenda (bubi@rutka.net), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Daša Lamut (dasica@gmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@epn.ba), Dušan Petrovič (pepl@rutka.net), Tadej Pugač (pugy@rutka.net), Andraž Ravnikar (amikky@excite.com), Lea Repič (lea.repic@siol.net), Nasta Roblek (krickracra@yahoo.com), Aleš Skalič (amerikanec@rutka.net), Maja Strnad (m.strnad@gmail.com), Samo Vodopivec (samo@rutka.net). **Lektoriranje:** Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net). **Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik** Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **NASLOV UREDNIŠTVA:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvoda je 500 SIT, letna naročnina je 5000 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračunan v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792. **ISSN 0492-1127**

Kranjske klobase - slovenska nacionalna jed.
Mednarodni večer na delavnici Mirovna
vzgoja v Ohridu. (foto: Puggy)

Ciciban opazuje ...
Ampak če gre za zmago ... (foto: SINI)

Lopota v svoji
primarni funkciji.
(foto: SINI)

Finalista tekmovanja
za naj-gavice.
(foto: Samo Vodopivec)

Raševanje nalog na ROT-u
s pomočjo bilke. (foto: Samo Vodopivec)

zadnja plat

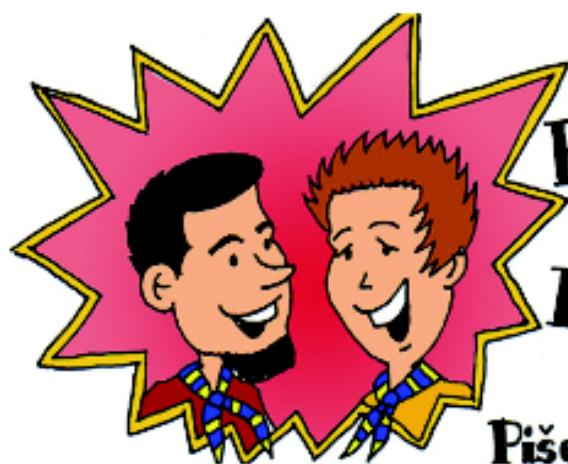
Poslji fotografijo na
zadnjaplatt@gmail.com

Velik moški ponos (v ozadju)
na taboru RDV in ZR. (foto: arhiv RDV)

Ognjišče za kuhanje
partizanskega golaža. (foto: SINI)

Bine in Dane Volitve

Piše in riše: JAKA BEVK-ŠEKI

AH, SEVEDA...NAJPREJ
 MORATA USTANOVITI
 DRUŠTVO, ODPRETI SVOJ
 RAČUN, SPREJETI STATUT...
 ...IZPOLNITI TE OBRABE
 IN STOPITA K SOGEDNJEJU
 OKENCU...

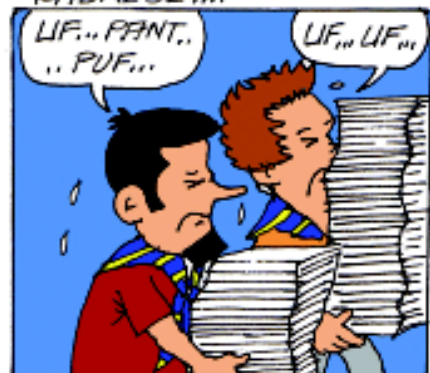
... POTEM MORATA
 ZBRATI DOVOLJ
 PODPISOV, OVERITI
 VSE DOKUMENTE ,
 IZPOLNITI TE OBRABE
 IN STOPITA K ...

..KO BOŠTA VSE TE
 OBRABE IZPOLNILA,
 PRINESITA ŠE VSE
 POTREBNE PAPIRJE
 IN SE ZGLASITA V
 SOBI ŠT. 25!!

KASNEJE...

VEŠ KAJ? S POLITIKO NAJ
 SE UKVARJA, KDOR HOČE !
 JAZ IMAM RAJŠI KOLO!!

JA! MIDVA ŽE NE BOVA
 SPREMINJALA STVARI V MESTU.
 RAJE UŽIVAJVA V NARAVI!!!

za pre
 SLO

Sodeluj v projektu
"Znanje za sodelovanje"

Teden vseživljenjskega učenja
16.-22. 10. 2006

**Ali še vedno ne veste,
kam boste šli na jesenske počitnice, ali
kje bi priredili rodov posvet?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju,
pravi odgovor na vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/490 888 in si zagotovite prostor.**